

Címlap

ORSZÁGOS RÖVIDTÁVÚ BAJNOKSÁG

Hódmezővásárhely, 2006. szeptember 9. A Hódmezővásárhelyi Tájfutó Klubnak 54 évet kellett várni, hogy magyar bajnokságot rendezhessen. Az egyesület tapasztalatot és szakembereket gyűjtött, no és persze megvárta, hogy kifejlődjön az a versenyszám, amelyhez alföldi, klasszikus tájfutáshoz amúgy szegényes környezete elegendő. A türelem rózsát termett, hiszen az idei rövidtávú OB valóban példaeitkévé vált a maga nemében. Ragyogó napsütés és optimális célhely várta a mintegy 750 fős mezőnyt a hódmezővásárhelyi Városi Sportfürdő és Sportuszoda területén. Az utóbbi idők tendenciájának és az ésszerűségnek megfelelően a terepet, vagyis a várost nem tiltották el tájfutástól egészen a verseny előtti napig, aminek köszönhetően nemcsak fizikailag, hanem technikailag is lehetett készülni a versenyre. Véleményem szerint egy rövidtávú versenyszám esetén, ahol magas tempó mellett kell folyamatosan jó és gyors döntéseket hozni, a terep előzetes ismerete nagy segítség. Jómagam kétszer is ellátogattam a városba a verseny előtt, mindannyiszor találkozva más egyesület versenyzőivel.

A terep nem okozott nagy meglepetést és fejtörést, kellemes, nyugodt lakótelepi és kisvárosokra jellemző részekkel. A helyi szervek és önkéntesek tökéletesen biztosították az autómentességet a pályák útvonalai mentén, így külső tényező senkit nem zavarhatott meg. (Nem úgy, mint az idei felnőtt világbajnokságon, ahol a rövidtáv selejtezőjén az egyik futó bekönyörögte magát a döntőbe, mondván, hogy egy neki

keresztbe haladó autó miatt pár másodpercet állnia kellett, és ezért esett ki.)

Frappáns rajtkarantént találtak ki mindkét futamra a rendezők, amely egyrészt garantálta a versenyzők térbeli elválasztását, másrészt viszont szűk teret hagyott a bemelegítésnek.

A selejtező futamok nyugodtan és viszonylag papírforma szerint zajlottak; meglepetés volt Józsa Gábor (TSE) kiesése, aki hibás pontfogása miatt nem indulhatott idei második felnőtt bajnoki címéért, valamint a női 40-es kategória jó futói közül Kaszásné Boa Ágnes és Pókk Mariann búcsúzott délelőtt.

A döntő futamról szubjektív képet nem tudok adni, mert végig a karanténban ültem, és a verseny utolsó befutója voltam, de akik ott maradtak, mindannyian izgalmas versenyről számoltak be.

Eredmények

Az újonc lányok között Zempléni Réka győzedelmeskedett, a kategóriájában rutinosnak számító Tóth Krisztinát, Szokol Mónikát és Faggyas Esztert is maga mögé utasítva. A serdülő lányok között idei Európa-bajnoki ezüstérmesünk, a „Tabáni Szparis” Tibay Ilona nyert Tóth Réka előtt egy hajszállal. Ifi lányok között az idei bajnokságok legjobbika, a MOM-os Óry Eszter vert több mint fél percet a második Péley Dorkára és Koós Diára; amúgy ők hárman alkották az idei ifi EB ezüstérmes váltóját, a dobogó tehát nem volt meglepő. Junior lányok közül Gyurkó Fanni nyert nagy előnnyel, aki az idei HOB győzelem után másodszor is megmutatta

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2006. 8. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,

Lantos Zoltán,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente
10 alkalommal

	lapzárta	megjelenik
8.	09. 26.	10. 06.
9.	10. 24.	11. 03.
10.	11. 21.	12. 01.

Megrendelhető
a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

A Tájéoló a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával valósul meg.

Színes képek

kiváló atlétikai képességét (a ROB előtt két héttel 84:07-es idejével lett a magyar félmaratoni OB-n.). A felnőtt női kategóriát egy külső segítségnek is köszönhető véghjárával nyertem meg Szerencsi Ildit megelőzve, Kocsik Árpi ugyanis a cél előtt másfél percre elhelyezett rádiópont alapján bement a 3 mp-es hátrányom, amit hallottam, és a célig sikerült 5 mp-es előnnyel kovácsolnom. Ildi mögött szorosan végzett Rostás Anikó, aki a városban töltötte gyermekkorát és az utóbbi időben igen felgyorsult, a bronzérem talán mégis meglepetés volt számára.

Az újonc fiúknál a pécsi Baumholczer Máté aratott rajt-cél győzelmet, aki még 10 perccel sem töltött a pályán. Nem volt ilyen egyértelmű a szegedi Bereczki Máté győzelme a serdülők között, aki csak a fürdő területén vette át a vezetést 1 mp-cel Pongrácz Ervin előtt. Az ifi fiúknál az idén remek formában levő Lenkei Zsolt és Szabó Bandi között dőlt el a harc előbbi javára, Zsolti hajszállal gyorsabban kezdett, és előnyét meg tudta tartani. A junior fiúk szuverén legjobbjai (Kovács Ádámot leszámítva, aki idén már

csak a váltó OB-n indult saját kategóriájában), Kovács Robi saját bevallása szerint ezért az éremért küzdött meg idén a leginkább, de végtére is sikerült neki ismét győzni. A felnőtt férfiaknál nem volt olyan egyértelmű a helyzet, mert a pálya első felében Lévai Fecó vezetett, akitől azonban a 8. perc után, pálya eleji fél perces hibáját ledolgozva Kovács Ádám vette át a vezetést és szerezte meg első egyéni felnőtt bajnoki címét. A második helyre befutó Zsebeházy Isti kiegyensúlyozott futással jutott ezüstérméhez, mert átmenetet nem nagyon nyert. A bajnokságra sokat készülő szegedi különítmény nem tudta célját elérni, a férfiaknál nem szereztek bajnoki pontot.

A szeniorok leggyorsabb lábú futói a teljesség igénye nélkül: a hölgyeknél Balogh Piroska (SZV) 35-ben, Mátyás Ildi 40-ben rajt-cél győzelemmel. A 45 éves hölgyek között a Hegyisport futója, Kármán Kati lett a legjobb. A férfiak futamaiban Borbás Nándi (MEA) volt a 35-ösök között és a nagykanizsai Varga Józsi a 40-es korosztályban. A 45 éves férfiaknál Gyulai Zoli nyert, bár a helyzet

Az N21E kategória helyezettei

korántsem volt olyan egyértelmű, hiszen a 18 átmenetgyőzelmen 12-en osztoztak.

Izgalmas, igényesen megrendezett, szakmailag kiváló versenyen vehettünk részt Hódmezővásárhelyen. A rendezők gondoskodtak a helyi hírverésről (TV, rádió, sajtó), jól kihasználták az alkalmat a tájfutás helyi megismertetésére. A pályák megfeleleltek a rövidtáv igényeinek – jól látható, egyszerű, de sűrűn elhelyezett pontok, pályák a lehetőségekhez mért útvonalválasztási mennyiséggel, váltakozó hosszúságú átmenetekkel. Véleményem szerint még pörgősebb és izgalmasabb lett volna a döntő, ha egy percenként rajtolunk, hiszen akkor még nagyobb a kísértés jól bekezdzeni az előttünk rajtolóra való ráfutás reményében, és még erősebb a nyomás a nem sokkal mögöttünk induló futó közelsége miatt. Emellett pedig, ugyan bizonytalan vagyok a hazánkban rövidtávon előírt győztesidőben, de míg tavaly például a nőknél 11:35 elég volt a győzelemhez, idén már 17:26 kellett hozzá. A hiba persze lehet a mi készülékünkben is: lassulunk?

Makrai Éva

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

A BUDAPEST NAGYDÍJ 2007. ÉS 2008. ÉVI MEGRENDEZÉSÉRE

A jelentős nemzetközi tájfutó versenyek rendezésének 2 évre előre rögzítésére irányuló országos törekvéshez illeszkedően, a Budapest Nagydíj névhasználat elnyerésére vonatkozó pályázatot ezúttal nem csak a jövő évre vonatkozóan, de egyidejűleg 2008-ra is meghirdetjük. Igazodva az MTFSZ pályázati határidőihez, ezt a pályázatot szeptember 30-ig kellett benyújtani a BTFSZ-nek, így a pályázati kiírást közvetlenül megküldtük az érdekelt budapesti kluboknak

A pályázatokról a budapesti versenybizottság javaslata alapján a BTFSZ elnöksége 2006. október 10-ig dönt.

BTFSZ Elnöksége

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

BUDAPEST NYÍLT BAJNOKSÁGAINAK 2007. ÉVI MEGRENDEZÉSÉRE

A BTFSZ elnöksége pályázatot hirdet az alábbi versenyek megrendezésére:

Budapest Nyílt Nappali Egyéni Bajnoksága
 Budapest Nyílt Középtávú Bajnoksága
 Budapest Nyílt Rövidtávú Bajnoksága
 Budapest Nyílt Hosszútávú Bajnoksága
 Budapest Nyílt Éjszakai Bajnoksága
 Budapest Nyílt Váltóbajnoksága
 Budapest Nyílt Csapatbajnoksága
 Budapesti Diákolimpia
 Budapest Nyílt Tájékerékpáros Bajnoksága
 Budapest Nyílt Sítájfutó Bajnoksága
 Budapesti Sportvarázs népszerűsítő tájékoztató versenyek

A pályázat célja: egyrészt a bajnokságok színvonalas megrendezésének biztosítása, másrészt az ifjúsági versenyzők bajnokságokon történő indulásának segítése. Ennek érdekében a pályázat érdekelté teszi a rendezési jogot elnyerőket a budapesti ifjúsági versenyzők minél nagyobb részvételi számában, amelynek eszközei lehetnek pl. a tudatos, célzott figyelemfelhívás a versenyre, a kiemelt figyelem az ifjúsági pályák tervezésekor, a minimálisra csökkentett nevezési díj stb.

Pályázók köre: A BTFSZ tagszervezetei, vagy versenybírók társulásai, amennyiben versenyükkel a 2007-es versenynaptárba országos, vagy regioná-

lis rangsoroló versenyként jelentkeznek. (kivéve persze a Sportvarázs rendezvényt). A szervezetek pályázhatnak önállóan, vagy (főként többnapos verseny esetén) összefogva, közösen. A versenyek időpontjára és helyszínére nincs megkötés, kivéve az országos döntőhöz alkalmazkodó diákolimpiát, és a Budapesti Sportvarázs programjába illeszkedő rendezvényt.

A pályázó vállalja: magas színvonalú, a rangsoroló versenyek követelményeinek megfelelő verseny rendezését Budapestről jól megközelíthető helyen. A diákolimpia esetében természetesen vállalja az erre vonatkozó külön szabályok maradéktalan betartását, és részt vesz a diáksport támogatására kiírásra kerülő egyéb pályázatokon is. Vállalja, hogy a verseny megnevezésében első helyen álljon a Budapest Bajnokság cím, s ezt a kiíráson, értesítőn, eredményjegyzéken jól láthatóan feltünteti. Az első három helyezetteknek érmet, vagy tiszteletdíjat ad. A diákbajnokságokon a határidőig nevezők számára az indulást térítésmentesen biztosítja, a többi versenyen pedig valamennyi ifjúsági korcsoport (10-től 18-ig) BTFSZ tagszervezethez tartozó indulói részére a nevezési díjban csak a térkép költséget számítja fel. A BTFSZ által jóváhagyott ellenőrzőbíróknak méltányos tiszteletdíjat fizet. A versenyt a választott terepről rendelkezésre álló legfrissebb, engedélyszámmal rendelkező térképpel kell megrendezni. A pénzügyi lebonyolítás a BTFSZ-en keresztül történik.

A BTFSZ vállalja, hogy a versenyrendezési szolgáltatásért az alábbiak szerint számított összeget fizeti. 1000 Ft szorozva a versenyen a bajnoki kategóriákban elindult 1989-es születésű, vagy annál fiatalabb, budapesti tagszervezethez tartozó sportolók számával. Az éjszakai, a hosszútávú, a kerékpáros és a sí bajnokságokon további fix 20 ezer Ft. A BTFSZ kifizeti az ingyenes indulási jogosultsággal rendelkezők nevezési díját.

A pályázat tartalmi és formai követelményei: A pályázatot egy példányban írásban (amely természetesen lehet elektronikus levél formájában is) kell benyújtani a BTFSZ-nek a megadott határidőig. A pályázatban meg kell jelölni a verseny minden lényeges paraméterét, ismérvét a szokásos versenykiírási minta szerint, beleértve a nevezési díjat. Be kell mutatni a versenyrendezésben elvárt szakmai színvonal biztosítékait (terep, térkép, versenyközpont, rendezőség, engedélyek, stb.) Az elbírálásnál nem kizáró ok, ha a beadáskor a verseny tervezett időpontja és pontos terepe még nincs véglegesítve. Az elbírálásnál előnyt jelent a pályázó által frissített tartalmú térkép biztosítása.

Beadási határidő: 2006. október 31. (kedd) 19 óra a BTFSZ-ben (Bp. V. Curia u. 3.)

A pályázatok elbírálása: A pályázatokról a Versenybizottság javaslata alapján a BTFSZ elnöksége dönt. Eredményhirdetés: november 10. A részleteket a nyertesekkel kötendő szerződésekben rögzítjük.

Felvilágosítást adnak bármely, a pályázati kiírásban nem részletezett kérdésben: Scultéty Gábor versenybiztos, 23-446-175, gabor.scultety@ceurope.gm.com, vagy Lengyel Andrea főtitkár, btfsz@dpg.hu.

Budapest, 2006. szeptember 4. **BTFSZ Elnöksége**

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

A BUDAPEST TÁJFUTÓJA DÍJ ELNYERÉSÉRE

A BTFSZ 2006-ban is kiírja a „Budapest Tájfutója” pályázatot. A díj négy kategóriában kerül kiosztásra:

- Felnőtt férfi, beleértve a szenior és junior korosztályt is,

- Felnőtt női, beleértve a szenior és junior korosztályt is,

- Ifjúsági fiú, beleértve a serdülő korosztályt, és

- Ifjúsági lány, beleértve a serdülő korosztályt is.

A díj odaítélhető annak a versenyzőnek, aki a következőkben ismertetett feltételeknek megfelel és 2006-ban, valamint az értékelés időpontjában is budapesti klub igazolt versenyzője, függetlenül attól, hogy kimagasló eredményeit tájfutásban, vagy a tájékozási sport más szakágaiban (tájkerékpár, sítájfutás) érte el.

A Budapest Tájfutója díj elnyerésére a BTFSZ valamennyi tagszervezete és azok tagjai külön-külön, vagy együttesen is javaslatot tehetnek. Egy tagszervezet, ill. egy tag kategóriánként azonban csak 1-1 főt javasolhat. Javasolt személyenként – külön lapon – egy oldal indoklást kell adni. Az indoklásnak legalább a következő szempontokat kell tartalmaznia:

- a javasolt sportoló legalább I. osztályú, vagy aranyjelvényes kell hogy legyen,

- nemzetközi eredményessége legyen kiemelkedő,

- hazai eredményessége, különösen az országos bajnokságokon nyújtott teljesítménye legyen kiváló,

- sportoszerű magatartásával járuljon hozzá sportágunk elismertségéhez,

- edzésmunkájában, közösségi magatartásában legyen példamutató,

- egyéb, egyéni erényekben is bővelkedjék.

Kizáró okok:

- ha a versenyző ellen fegyelmi eljárás van folyamatban,

- ha a versenyző a díj eredményhirdetéséig vidéki klubba igazol,

- ha az év folyamán rajtengedélyét bevonták.

A javaslatokat 2006. november 30-ig (csütörtök) kérjük a BTFSZ címére (1053 Budapest, Curia u.3. II. em. 2.) beküldeni, vagy behozni. A határidőre beérkezett javaslatokat egy 5 tagú Bizottság bírálja el és dönt a díj odaítéléséről. A Bizottság vezetője a BTFSZ elnöke. A pályázatok kezelése titkos. Eredményhirdetés 2007. januárjában lesz a Budapesti Tájfutó Napok keretében.

Budapest, 2006. szeptember **a BTFSZ Elnöksége**

FELHÍVÁS JAVASLATTELRE

BUDAPEST TÁJFUTÓ SPORTJÁÉRT DÍJ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének Közgyűlése a tájfutó sportban kifejtett kimagasló társadalmi munka elismerésére **Budapest Tájfutó Sportjáért Díjat** alapított, mely minden évben a Budapesti Tájfutó Napok keretében, ötödször 2007. januárjában kerül átadásra.

1. A Díjat minden évben 1 (egy) fő kaphatja meg. A Díj odaítéléséről az Elnökség dönt.

2. A Díj odaítélésére az Elnökség tagjai és a BTFSZ tagszervezetei írásban tehetnek javaslatot. A javaslatok leadásának határideje: 2006. november 30. (csütörtök) levélben, vagy személyesen a BTFSZ címén (1053. Budapest, Curia u.3.)

3. A javasoltak között aktív elnökségi tag nem szerepelhet.

4. A Díj egy „kódexirással” készült egyedi A3-as méretű Díszoklevél és 50.000 Ft.

5. A Díj adományozásáról a Tájéolóban és a BTFSZ honlapján fogunk hírt adni. A díjazott társadalmi munkásságát a Tájéolóban ismertetjük.

6. A Díjat nem feltétlenül kell minden évben kiadni. Budapest, 2006.szeptember **BTFSZ Elnöksége**

LEGYÉL TÖRZSTÁMOGATÓ!

Hét sikeres év után nyolcadik alkalommal hirdeti meg a BTFSZ a törzstámogató rendszert. Ez a támogatói forma bevált, az elmúlt évben is sokan támogatták a szövetséget. Most a nyolcadik év előtt újra időszzerű elmondani, hogy azért előnyös ez a támogatási forma, mert magánszemély esetén a személyi jövedelem adója, vállalkozók esetén az adóalap csökkenthető a vonatkozó jogszabályok által meghatározott mértékben.

Fontos, hogy a támogatás összege még az idén, dec. 31-ig megérkezzen! Csak így lehet, még erre az évre kiadni a levonásra feljogosító igazolást, amelynek feltétele, hogy a támogató adóigazolási számát is közölje.

A Törzstámogatók három fokozata a következő:

– bronz fokozatú támogató, aki legalább 4000 Ft-ot fizet be.

– ezüst fokozatú támogató, aki legalább 8000 Ft-ot fizet be.

– arany fokozatú támogató, aki legalább 16 000 Ft-ot fizet be. Támogatóinktól nem csak pénzt kérünk, hanem tanácsaikra, javaslataikra is igényt tartunk. Szeretnénk, ha az évről-évre egyre erősödő Törzstámogatói kör a budapesti tájfutósport igazi támasza lenne, akikre mindig támaszkodhatunk.

A kapott támogatást az elmúlt évhez hasonlóan a BTF SZ fő céljainak, feladatainak megvalósítására fordítjuk. Ezek közül az első és legfontosabb az utánpótlás fejlesztése, erősítése. A legjobbak továbbfejlődése érdekében működtetjük a Budapest Utánpótlás válogatottat. A remélt támogatást a Tájoló decemberi (06/10.) számához mellékelv csekken vagy személyesen a még hátralévő versenyek kerjük befizetni úgy, hogy december 31-ig be is érkezzen. A csekkre kérjük ráírni: Támogatás, valamint az adóigazolási számot. Minden eddigi és új törzstámogatónknak köszönjük az anyagi segítségét. **BTF SZ Elnöksége**

MEGÉRKEZETT AZ 1%!

A Budapesti Tájfutók Szövetsége az 1%-ból 294 204 Ft-ot kapott. Köszönjük mindazoknak, akik ezzel is támogatták a szövetséget.

ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A BTF SZ Elnöksége ülését 2006. szeptember 4-én tartotta. Ezen megtárgyalta a BTF SZ első félévi gazdasági helyzetét, a 2007-2008 évi budapesti versenyek pályázati kiírásait, a Budapest Tájfutója pályázat kiírását, az Ifjúsági Bizottság beszámolóját és a kiemelt versenyzők Szerződésének véglegesítését.

PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓ

A 2005. ÉVI KÖZHASZNÚ JELENTÉSHEZ

A Budapesti Tájfutók Szövetsége 2005. évben is az Alapító Okiratban rögzített feladatait végezte, így Budapesten a tájfutó sport népszerűsítése, fejlesztése, irányítása, ezen tevékenység jogi, technikai és anyagi feltételeinek biztosítása érdekében tevékenykedett.

Bevételek:

Támogatások: A Budapesti Önkormányzattól a működési költségek fedezetére és a közhasznú feladatok ellátására kapott támogatás összege 2 000 e Ft. További támogatások közhasznú szervezettől 20 e Ft, magánszemélyektől 925 e Ft, SZJA 1%-a 106 e Ft, jogi személyektől 20 e Ft összegben érkeztek. Támogatások összesen: 3 071 e Ft.

Pályázat útján érkezett bevételek: A Nemzeti Civil Alapprogramtól a működési költségekre és a Tájoló újság elkészítésére összesen 1 252 e Ft, a Budapest Tájfutó Alapítványtól 400 e Ft-ot.

A pályázati úton szerzett bevétel összesen 1 652 e Ft. Közhasznú tevékenység bevétele még a Tájoló újság, térkép eladás bevétele 2 703 e Ft összegben. Az egyéb bevétel 47 e Ft volt.

Közhasznú tevékenységből származó bevételünk összesen 7 473 e Ft.

A vállalkozási bevétel 165 e Ft reklám bevételt jelent.

A bevételek összesen: 7 638 e Ft

Kiadások:

A Budapest utánpótlás válogatott 2005. évi költsége 1 597 e Ft

A budapesti versenyek rendezése, díjazására fordított összeg 1 562 e Ft

A térképek kiadása 72 e Ft, a Tájoló újság elkészítése, terjesztése 2 954 e Ft

Az iroda működtetése, a megbízási díjak, egyéb közvetett költségek összesen 1 315 e Ft összeget tettek ki.

A ráfordítást jelentő elszámolások, 162 e Ft, és a ráfordításként nem érvényesíthető kiadások összesen 270 e Ft

A kiadások összesen: 7 932 e Ft.

Budapest, 2006. 05. 15.

TÁJOLÓ DVD MELLÉKLETE

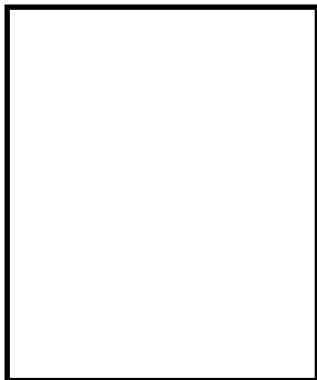
Az ideai DVD mellékletek első darabját minden megrendelőnkhez eljuttattuk. A második példány, amelyen tájfutó versenyekről készült filmek lesznek, a Tájoló 9. számával együtt fog megjelenni és az Őszi Spartacus kupán lehet átvenni, illetve postán fogjuk eljuttatni megrendelőinkhez.

VÁSÁRLÁS A BTF SZ RAKTÁRÁBAN

A Budapesti Tájfutók Szövetségének raktára továbbra is vásárlóink rendelkezésére áll. Budapest környéki térképek, papírboja, irányító táblák, versenyzőkartonok több színben, a tájfutást röviden ismertető kis füzet kapható a szövetség raktárában.

KOCZUR KÁLMÁN

1932 – 2006

(*nincs, arckép*)

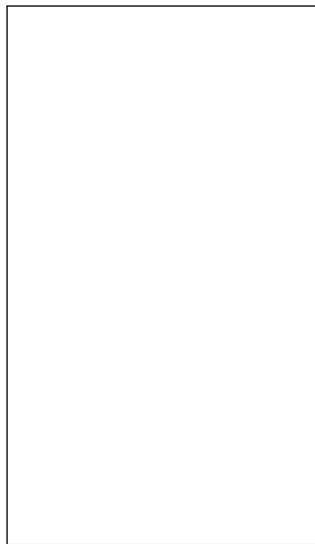
2006. augusztus 27-én, 74 éves korában elhunyt Koczur Kálmán, érdemes sportoló és országos versenybíró.

A Koczur-ikrek, Kálmán és Ferenc, az ötvenes évek elején tűntek fel a Műegyetemi Haladás (1957-től MAFC) természetjáró-tájékoztató szakosztályában, de mindketten tagjai voltak a sizzakosztálynak is. Kiváló adottságaik folytán hamar az élvonalba kerültek a „természetjáró-tájékoztató” sportágban, és jelentős szerepet játszottak abban, hogy a Műegyetemi Haladás-MAFC 1955 és 60 között 5 csapatbajnoki címet szertett, ebből Ferenc háromszor, Kálmán négyszer vehetett át aranyérmet. (Ez a kis nekrológ utólagos tiszteletadás Ferencnek is, aki már évtizedek óta halott, de halálakor senki sem emlékezett meg róla a sportág sajtójában.)

Kálmán igazi csapatember volt nemcsak versenyzői, hanem emberi erényeivel is, komolyságával és küzdőszellemével.

Legnagyobb egyéni sikerét 1958-ban érte el, amikor második helyen végzett az országos egyéni bajnokságban Horváth Loránd mögött.

Mint annyi egyetemista versenyző, az egyetem befejezése után Kálmán is szembekerült a szakma-család-élvonalbeli versenyzés összeegyeztethetlensége problémájával, és 1960-ban, ereje teljében az élvonalbeli versenyzés befejezése mellett döntött, és már nem is vett részt az ekkortájtban felálló válogatott keret munkájában, holott eredményei alapján ott lett volna a helye.

A Hungária kupán

Ez a sportág azonban nem engedi el könnyen azokat, akik szeretik, így még évtizedekig találkoztunk vele, mint sportszervezővel, versenybíróval és a sportág technikai felszereléseinek (időmérők!) fejlesztőjével.

1967-től a Postás SE tagjaként végzett versenybírói munkát. 1983-tól országos versenybíró, számtalan verseny szervezésében, lebonyolításában vett részt.

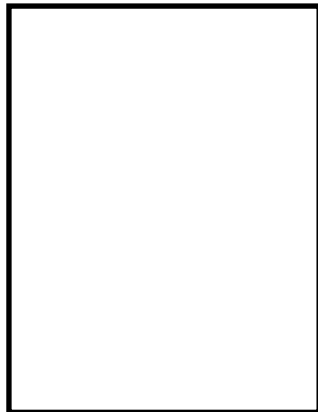
1970 és 1989 között dolgozott az Észak-pesti- és a Budapesti Tájékoztató Futó Szövetségben is a versenybizottság vezetőjeként. Távozásával a sportág hőskorának egy jeles képviselője hagyott itt bennünket.

Családja, barátai, sporttársai mély részvét mellett kísérték utolsó útjára szeptember 8-án a Rákospalotai temetőben. Emlékét megőrizzzük.

(*Szarka-Schell*)

WEINRICH GYÖRGY

1918 – 2006

2006. augusztus 29-én, életének 89. évében elhunyt Weinrich György versenybíró, a Csepel SC örökös tagja. A 70-es és 80-as éveken rendszeres indulója volt az akkor egyre inkább népszerűvé váló szenior versenyeknek.

A Csepel SC után mint II. osztályú versenybíró és versenyző a KFKI Petőfiben folytatta pályafutását 1990-ig. Temetése szeptember 15-én volt a Farkasréti temetőben. Emlékét megőrizzzük.

?

RENDEZÉSI TAPASZTALATOK EGY VILÁGVERSENYRŐL

Az idei magyarországi Szentendre Kupán rajthoz állt az osztrák Gottfried Tobler is, aki a 2006-os Mesterek Világbajnokságának főszervezője volt. Miután az elkövetkező években több magyarországi világvadászversenyre is sor kerül – 2007-ben Ifjúági EB, 2009-ben felnőtt világbajnokság -, megkérdeztük Tobler utat, milyen tapasztalatokat szerzett a VB rendezése közben.

Mikor kezdtek hozzá a VB szervezéséhez?

Először 2001-ben beszélgettünk erről, majd megpályáztuk az IOF-nél 2002-ben. Sikeresek voltunk 2002-ben a párizsi kongresszuson, ahol Finnország előtt mi kaptuk meg a rendezés jogát. Rögtön megindult a térképészeti munka. Mivel nem kevesebb, mint 35 km² területről kellett térkép. Nagyon jó kapcsolatban vagyunk Orest Kotylo ukrán térképésszel, így rá bíztuk a térképészítés javát. Ő olyan szorgalmasan dolgozik, hajnalban már kint van az erdőben és sötétedésig haza sem jön. Még esőben sem hagyja abba. 12-13 éve dolgozunk vele és ezalatt sok kitűnő térképet csinált nekünk.

Milyen főbb reszortokat alakítottak ki?

Kilencen voltunk a szervező bizottságban. A következő feladatokat kellett megoldanunk: 1. A cél; 2. A rajt; 3. A média; 4. Én voltam a verseny direktora és 5. a fiam volt az én jobbkezem, mint technikai és logisztikai főnök; 6. Feleségem, Barbara a versenyen kívüli szórakozás és rendezvények felelőse volt; 7. A lányom az irodai adminisztrációért volt felelős; 8. Eredmények értékelését, SI és az Internettel kapcsolatos feladatokat egy fiatal klubtagunk

vállalta és látta el nagyon jól; és végül volt egy 14 fős felvezető csapat.

Szervezés közben melyek voltak a legfőbb problémák?

A legnagyobb problémát két vadász jelentette nekünk, akik kezdettől fogva akadályokat görgettek az utunkba. 2006 február és márciusában törésre került a dolog, de szerencsére olyan jó kapcsolatot építettünk ki sok szervezettel, hogy sikerült megoldanunk az ügyet. Nagyjából 70 támogatónk volt, és ezek között voltak az Alsó-Ausztriai parlament tagjai, 11, a versenyekhez legközelebb eső falu képviselői és polgármesterei, más politikusok és a Vadász Szövetség vezetői is. Ez a szövetség ajánlotta, hogy július első hete lenne a legjobb a vadászok szempontjából, így mikor nehézkes vadász barátaink július első hetéről úgy nyilatkoztak, hogy annál rosszabb időpontot nem is választhattunk volna, tudtuk, hogy csak rosszindulattal van dolgunk. A verseny után a helybéli erdészek megvizsgálták az összes terepünket és egy-két új ösvény kivételével semmi különöset nem találtak. Kár semmiben sem esett a 4000+ versenyző ellenére. Egy időben attól féltünk, hogy a vadászok esetleg a bójákat elviszik, vagy áthelyezik, de végül is minden rendben volt.

Egy másik probléma abból adódott, hogy a szállást intéző céggel fel kellett bontanunk a szerződést és így végül a szállás ügyintézése nekem maradt.

Szintén rám maradt egy másik feladat, amely több gondot okozott, mint gondoltuk. A versenyre sok olyan országból neveztek, ahonnan vízumra van szükség az Ausztriába való belépéshez. Nekem kellett meghívóleveleket írnom mind-egyiknek, köztük a Belarusból, Mongóliából, Kenyából és Moldovából érkező versenyzőknek. Több mint 100 meghívólevelet írtam 480 versenyzőnek. Mint utóbb kiderült, nem mindegyik nevezés jött valódi tájfutóktól és sokat kellett leveleznem Ausztria külképviseleteivel erről. Kb. 70/80 nevezőnek nem tudtuk vízumot biztosítani emiatt, és még kb. 100 nem fizetett, így ők sem versenyezhetek. Sajnos emiatt a sok papírmunka miatt az elmúlt pár évben nem tudtam annyit versenyezni, mint szerettem volna.

Mit tanácsolna egy hasonló nagy rendezvény szervezőinek?

Korán kezdjenek, gyűjtsenek maguk köré egy nagyon jó gárdát, ha lehet tapasztalt emberekkel dolgozzanak, mert anélkül nagyon nehéz. PR munka is nagyon fontos, hogy minél több partner legyen, akik értik és támogatják a versenyt. Az előző három évben látogassák meg ugyanazt a versenyt és tanuljanak azok rendezőitől. Mi megpróbáltunk kapcsolatot teremteni sok-sok partnerrel, de sajnos szponzorokkal már nagyobb problémáink voltak. Költségeink 10%-át fedezte a szponzorált pénz, ezért kellett viszonylag magasra tenni a nevezési díjakat. Tudtuk, hogy 3600 versenyzőre volt szükség

ahhoz, hogy ne legyen veszteséges a verseny. Végül 4100-an versenyeztek, így nem voltak anyagi problémáink.

Végül hány fős stáb bonyolította le a versenyt?

Ebből 110 tájfutó volt, a többiek barátok, más sportklubok tagjai, futók voltak, akikből sokan nagy távolságokat utaztak, hogy nekünk segítsenek. Minden országban kerestünk egy fix személyt, akivel tartottuk a kapcsolatot, aki lefordította és terjesztette a bulletinjeinket. Cser Borbála volt a magyarországi kontakt személy, mivel ő nagyon jól tud németül és Ausztriához közel, Sopronban lakik. A terepbemutatók, bemelegítő versenyek és a városi verseny, melyeken sokkal kevesebben indultak, mint a VB versenyein, a nem-tájfutó segítőtársa számára edzésnek is számított. Segített nekik abban, hogy megszokják egy tájfutó verseny gyakorlatát mielőtt a komoly versenyzés megkezdődött.

Ha nem titok, mekkora költségvetéssel dolgoztak?

Ha jól emlékszem 500.000 Eurohoz volt közel. Mint már említettem, ennek 90%-át a nevezési díjak fedezték, és csak 10% jött be a szponzoroktól.

Volt-e valamilyen állami támogatása a versenynek?

Sajnos állami támogatást egyáltalán nem kaptunk. Akárhányszor találkozóm volt politikusokkal, városi képviselőkkel, polgármesterekkel, az első dolog mindig az volt, hogy megemlítsék: „Sajnos anyagilag nem tudjuk támogatni a versenyt!” Erre én mindig úgy válaszoltam, hogy nem pénzért jöttünk, hanem segítségre és eszmei támogatásra van szükségünk. Azt megadták nagymértékben. Wiener Neustadt városa

és az Osztrák Idegenforgalmi Hivatal segített bennünket, így a bulletinnek és brosrák nyomtatási költségének 50%-át ők fizették.

Befejezésül, lenne még bármi más, amit szeretne velünk megosztani a 2006-os Mesterek Világbajnoksága rendezésével kapcsolatban?

Hát, szerintem nagyon jó tapasztalataink vannak. Én kifejezetten annak örülök, hogy sikerült megrendeznünk egy ilyen versenyt minden komolyabb baleset nélkül és úgy fejezhettük be, hogy egy nagyon sikeres VB-t rendeztünk. Több mint 50 levelet és e-mailt kaptam, amiben a csapatomnak gratulálnak; ezek között volt Barbro Rönneberg, az IOF főtitkára, aki azt írta, hogy mi nagyon magasra tettük a mércét az utánunk következőknek. David May, a verseny IOF Tanácsadója arra kért bennünket, hogy tegyük fel az összes térképet, pályát és más dokumentumot egy CD-re, hogy ő átadhassa a következő VB szervezőinek, a finneknek. Én úgy döntöttem, hogy ezt nem fogjuk megtenni, mert egy olyan skandináv ország, mint Finnország, biztosan rendelkezik olyan tapasztalattal és hagyományokkal, hogy meg tudja rendezni egy sikeres VB-t a mi segítségünk nélkül is, és nem mernék nekik tanácsot adni. Még Jörgen Mårtensson is gratulált nekünk, mert szerinte az elmúlt 20 év egyik leg-sikeresebb versenyén vehettek részt. Nagyon büszkék voltunk a sikereinkre.

Nagyon köszönjük a interjút és reméljük, hogy most, mivel már nem rendez világversenyt, a közeljövőben láthatjuk majd Magyarországon is, talán az Eger Nagydíjon októberben.

Riporter: Grant Julianna

DIÁKTÁJFUTÁS

Az MTF SZ Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottsága elkészített egy átfogó, három évet átölelő programot, melynek célja, hogy a lehető legtöbb fiatal számára személyes élménnyé tegye a legzöldebb sportot, a tájékozási futást. A svájci példához hasonlóan ez a program is kapcsolódna az elkövetkezendő évek legrangosabb hazai rendezésű eseményéhez, a 2009. évi felnőtt világbajnoksághoz.

A program letölthető az MTF SZ honlapjáról.

„Utánpótlás edzők elismerése 2006” pályázat eredménye

Az Élsport- és Edzőbizottság kezelésében lévő „Utánpótlás edzők elismerése 2006” pályázat elbírálása megtörtént. A kiírásra 13 pályázat, 1.370.000 forint igényre érkezett, melyből egy értékelhetetlen volt, továbbá a nagy létszámú pályázó miatt egy egyesület számára csak egy támogatást szavazott meg a bizottság. Az így maradt 11 pályázatra az MTF SZ által biztosított 900.000 forintot az alábbiak szerint osztotta szét a bizottság:

Pécsi VSK (Viniczai Ferenc)	120.000
Szegedi VSE (Gera Tibor)	100.000
Diósgyőri TC (Kalo Annamária)	90.000
TIPO TKE (Horváth Magda)	90.000
Tabáni Spartacus (Gyalog Zoltán)	80.000
Dornyai SE (Sramkó Tibor)	80.000
Egri Spartacus (Blézer Attila)	80.000
H-K. Optimista SK (Szabon János)	80.000
Futárok SC (Petró Géza)	60.000
Veszprémi Bridzs és TK (Hites Viktor)	60.000
Göcsei KTFE (Mézes Tibor Súlyom)	60.000

Az elbírálás során figyelembe vett szempontok: az edző(k) szakmai felkészültsége, csoportok száma, utánpótlás korú versenyzők száma, edzősek, foglalkozások száma, utánpótláskorú versenyzők megjelenése a versenyeken, eredményesség. A szerződéskötést követően kerül a támogatási összeg első fele kiutalásra. A pályázati beszámoló beérkezését követően (határidő: 2006. november 30.), a teljesítésnek megfelelően kerül kifizetésre a támogatási összeg második fele. Sikeres és eredményes munkát kívánunk!

Fehér Ferenc bizottság vezető

CROATIA OPEN 2006

Horvátország:Magyarország 78:80

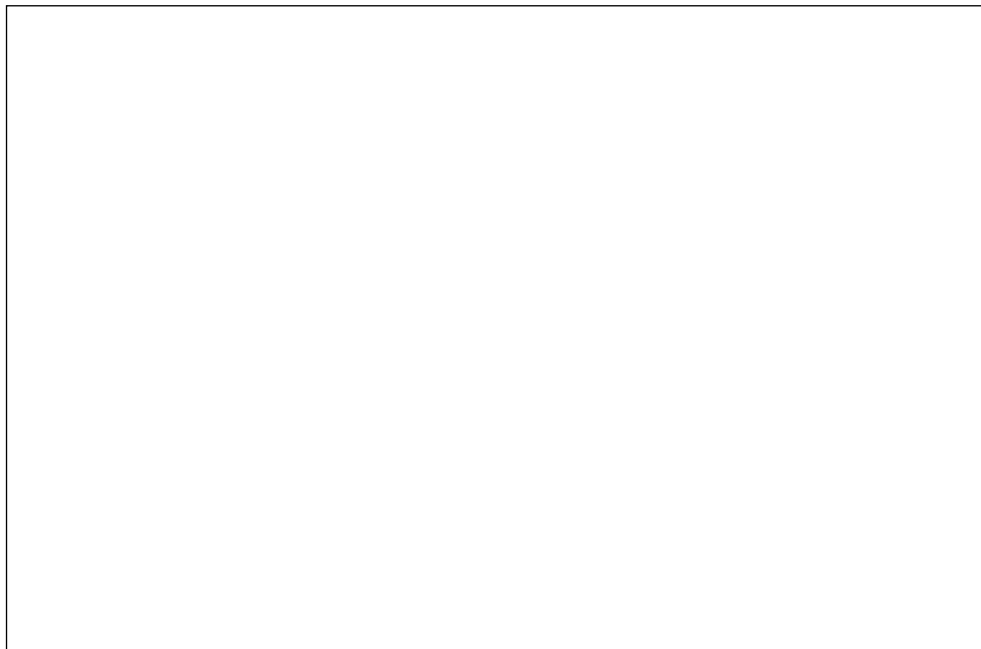
Akár egy kosármeccs eredménye is lehetne. De nem az! Hanem az idei Croatia Openen indulók számát jelölik az adatok, azaz 80 magyar indulóval és legalábbis a népességet tekintve, immáron enyhe magyar mezőnyfölényben zajlott az idei horvát kiemelt verseny a festői szépségű Gorski Kotar régióban.

Miert pont a manapság turisztikailag olyannyira divatos Horvátországra esett a választásunk, amikor egyesületünk nyári buliversenyének ezt választottuk? A válasz összetett, de nem túl nehéz. A profin ös-

szerakott honlapon a szervezők hazánkhoz közeli, igen technika és emellett festői tereppel kecsegtettek, a híres horvát fánkba pedig egy kis crikvenicai parktájfutást is kínáltak töltelekként. Hmm, és ha ehhez még hozzávesszük az időjárás „megbízhatóságát” és a délutáni „tenger-parti” lehetőségét, akkor már alakul a dolog. Ezen felül a rendezők egy rendkívül korrekt 20 eurós nevezési díjjal rukkoltak elő, amely tartalmazta a 3+1 versenyen való indulást, a szállítást a tengerparti parkversenyre és a célhoz közeli Gerovóban a tornatermi szállást vagy a „mini-kempingként” hirdetett iskolaudvarban a sátorozás lehetőségét. Végül pedig az a kósza hír is járta, hogy

egy horvát fagyigyár, amely egy szegény vízilabdásunkat szuperhőssé tett a magyar médiában, tavaly annyi jégkrémet hozott ki a versenyre, hogy a magyar különítmény a BAH-csomópontig szürcsölhette az olvadékát.

No de vissza a tényekhez! Némi kaland után – figyelem (!), tanulság: a kölcsön dízel mikrobuszba ne tankoljatok 95-öst megszokásból – érkeztünk meg sötétedés előtt az említett Gerovo névre hallgató kis hegyi faluba. Az út utolsó 30 kilométerén begyűjtött 321 balkan-nyar és legalább annyi jobbos kissé szétzilálta a csapatot, így egyesek a sátorverés helyett a tornatermet választották, ahol kényelmesen el lehetett férni, sőt szabad tornaszőnyeg is akadt. A kitartóbbak a kézilabda pálya körüli füves területen álltak neki a sátorcövek görbítésének, az itt talált kövek nagytövéreivel

aztán bőven volt szerencsén találkozni az elkövetkező versenynapokon.

Aztán jött egy kis feketeleves, a napfényes Horvátország megmutatta egy éjszaka erejéig, hogy július közepén is bír hűvös és esős lenni. A kis ijesztgetés után másnap reggeltől viszont szerencsére mintha elválták volna, visszatért a jó idő és kíváncsian vágtunk neki a versenyközpontba vezető néhány kilométeres kacskaringózásnak. A célterülethez közeledve a meredek hegyoldalból feljutottunk a terepet is magába foglaló fennsíkra, akaratlanul is először a mi Bükkfennsíkunk ugrott be mindenkinek. A mindhárom versenynap közös célterülete egy festői szépségű vadászház közelében volt, betegesen versenyrendezői szememmel nézve is meglehetősen pofás volt a körítés: befutópont a kis tóparton, hatalmas felfújható reklámkapu, professzionális kordonozás, a résztvevő 23 ország zászlója szépen kirakva a pazar dobogó körül. Ez utóbbira gyorsan föl is álltunk – a néhány idegenlégióssal megerősített KFKI-s csapatunknak egy ősi magyar kutyanevet adtunk – egy fotózás erejéig, akkor nem gondoltuk volna, hogy a Hungarian Bulldogs gárdája fog még itt állni három nap múlva is.

Az első versenynap számomra ismerkedés volt a tereppel és a térképpel, igyekeztem biztonsági focit játszani. Az első átmenetet meglehetősen hosszúra tervezte a pályakitűző, úgyhogy volt alkalmam ismerkedni a szokatlanul nehéz haladást engedő érintetlen erdővel és annak ábrázolásmódjával. Aztán fokozatosan vált egyre élvezetesebbé és gyorsabbá a játék – sikerült is belefutnom egy jókora bakiba a végén –, a térkép a lényeges elemeket megbízhatóan ábrázolta

és tempós futás közben is kiválóan olvasható volt. A második napra a szervezők rövidítettek a futamon, hogy késő délutánra még maradjon szufila a strandolásra és a tengerparti sprint futamra. A honlapon a szervezők a tavalyi évhez hasonlóan a crikvenicei strandra ígérték a rajtot és befutót, ám valószínűleg a helyi hatóságok végül egy kicsit keresztülhúzták számításait, így végül – tájfutószakás szerint – egy helyi iskola udvarára szorult a versenyközpont. A sprintverseny ennek ellenére rendkívül látványos volt, kemény szintkülönbségekkel a domboldali utcácskákban, egy kis egzotikus pályaszakasszal fűszerezve a tengerparton. Az egyetlen szervezői hiba csak az volt, hogy mivel késői rajtidőt kaptam, így rohannom kellett a verseny után is, hogy le ne maradjak a focivébé döntőjéről. Egy gyors csobbanás a sós lében azért még belefért, majd irány a tengerparti kivetítő. Nem akrom elárulni, hogy kinek drukoltam, de rendkívül jó hangulatban tértünk vissza a bő órányi autóútra lévő szállásunkra.

A zárónapon aztán a szokásos

kialvatlansággal spékelt fizikai fáradtság mutatkozott, elhatároztam hogy Zidane-al ellenében megpróbálom majd nem elveszteni a pályán fejem. Az első szakaszon megkaptuk a környék legkövesebb zónáját, itt a folyamatos futáshoz az első nap frissessége sem lett volna elég. No meg ennek külön technikája is van, amit a magyar terepeken kevés szerenlyen alkalmazunk gyakorolni, úgyhogy részemről gyakran belesétáltam és ahol lehetett próbáltam ösvényen kerülni. De szumma, egy élmény és kihívás volt ez is!

Végül örömteli, hogy az eredményhirdetésen sok magyar állhatott föl a dobogóra és a csapatversenyt legnagyobb meglepetésünkre – és a hazai ebtenyészők legnagyobb bánatára – a boldog Hungarian Bulldogok nyerték! Úgyhogy volt danolás hazáig is...

Bár a horvát rendezők helyenként nem álltak a helyzet magaslatán, de kedvességükkel, a jégkrémmel és a sok ingyen fánkkal kárpótoltak az apró bakikért. Ajánlom a Croatia Opent mindenkinek!

Zka

?

Színes

NYÁRI VERSENYEK KÜLFÖLDÖN

Olasz ötnapos

Július 11-16. között rendezték Subiaco versenyközponttal az olasz ötnapot. A városi prólóg kifejezetten nehéz volt a sok szint, a szűk sikátorok, átjárók, aluljárók miatt. Az öt „normál” versenyből négy a város fölötti Monte Livata hegyen, illetve azszal érintkező erdőkben volt, 1400-1600 méteren, karsztos terepekkel, legelőkkal, főleg lombos erdőkkel, de helyenként fenyővel borítva. Leginkább a Bükk-fennsíkra emlékeztetett a tagoltság: nagyméretű töbrök, sziklás oldalak, csak kis területeken „besűrűsödő” domborzati formák, ahol persze előszeretettel megforgattak mendenkit. A pályák inkább fizikailag voltak nehezek, technikailag inkább közepesnek volt mondható. Nem így a 3. napi verseny, amizhez vagy 40 kilométert kellett utaznunk. Ez „csak” 800-1000 méter között volt, egy kedvelt üdülőhely mellett. A terep egy része nagyon tagolt, sok kis gerinc, sok árok, szintbeli teraszok felhagyott művelésű területekkel. A Vértes legnehezebb részeire hasonlított, ami a növényzet mássága miatt még nehezebbnek tűnt. Máshol domborzatilag jellegtelen nagy hegyoldalak ligetessel, út vagy egyéb markáns támadópont nélkül. Ezen a napon sokan elvértünk, amit igazából nem tudok a felhőszakadásra fogni, ami a pálya első harmada után kapott el.

A pályákat Sötér Janó tervezte és odafigyelt rá, hogy technikásak legyenek. A térképeket is mind Janó helyesbítette, készítette. Saját bevallása szerint a fedettségén lehetne még javítani, de ezt én csak a 3. napon éreztem, amikor a ligetesekben igencsak elbizonytalanodtam. A másik négy nap teljesen korrekt volt.

A rendezők kicsit csalódottak voltak, több nevezőre számítottak (880-an voltunk), de tudomásul kell venni, hogy már sok többnapos nyári ver-

seny van. Az indulók több szempont alapján választanak. Pl. ezen a héten 2 konkurens verseny is volt Közép-Európában.

Sötér Janó nem csak a térképeket készítette, hanem az előző években már jól bevált „csapatával” vállalták a felvezetést és bontást is. Nem úszták meg egyéb rabszolgamunkák végzése nélkül: föliázás, pontmegnevezés nyomtatás, vágás, szortírozás, stb.

Ami szokatlan volt, az az azonos pályák párosítása. Nem kímélték a senior nőket. Pl. az N40 azonos volt az F45-el. Könnyűek voltak viszont a gyerek pályák 14-ig. A 16 viszont ugrásszerűen nehéz. Szokatlan volt a dugóka kiolvasása. Nem a célban, hanem külön kellett sorba állni. Az első napon 50-60 perct is, ami később 5-10 percre rövidült, újabb nyomtatók beállításával. Nem volt büfé, igaz, hogy a célok vagy a kiolvasás olyan helyen voltak, ahol a közelben volt kávézó, vendéglő.

Összességében 4 napig gyönyörű tiszta erdőkben futhattunk, 20-25 fok közti hőmérsékleten, míg lenn a VK-ban pont 10 fokkal volt melegebb. Kár, hogy ilyen messze van ez a terep.

Cerkno Kupa

Sokkal közelebb volt a Logatec központtal rendezett Cerkno Kupa. Ez is karsztos vidék, de az előző verseny tízezres térképe mellett szinte húszeszesnek tűnik ez a térkép. Főleg az első nap, amiről a rendezők is azt írták, hogy extrém karszt. Az volt: a töbrök összeérnek, rengeteg szikla, kő, kömező, sűrűn benőve fenyővel, lombos nagy fákkal. Mivel első nap végig szakadt az eső, a térkép olvasása nehezebb volt, mint az átmenet megtervezése. Szerencsére voltak jól látható utak, amiről csak utolsó pillanatban volt érdemes lemenni. A hosszabb iránymenetek vállalása komoly kockázattal járt. A másik két nap lényegesen könnyebb volt, ez a

térkép csak tizenötezernek tűnt az olasz mellett. Kis területen, technikás, jó pályák voltak.

A rendezők itt is több nevezőre számítottak előzetesen, de szerencsésükre csak 350-en voltak. Szerintem már 500-as mezőnnyel sem tudtak volna megküzdeni. Nem számítottak arra, hogy az első nap délelőtt még olyan sokan jelentkeznek, pedig szinte az összes elszak csak akkor jött meg. Módosításokra, új nevezőkre egyáltalán nem számítottak, nem volt náluk sem laptop, sem nyomtató. Ebből az lett, hogy a rajtot a 11. perc után leállította a rajtfőnök, mert annyian voltak a rajtlistában nem szereplő, de mégis korai időt kapott versenyzők, hogy nem győzte felírni a dugóka számokat és neveket. Előbb csak 30 perccel, majd újabb 15-el csúsztatták a rajtot, majd teljesen előről kezdték a rajtoltatást. Az eredmények kiszámolásánál viszont csak a 30 perct vették figyelembe. A 15 perct csak annál, aki külön szolt a megfelelő pillanatban. Ha éppen nem érték rá, akkor mindenkit elhajtottak (sohasem értek rá). A dugóka kiolvasása náluk is nehézkes volt. A mi kis csomagunkhoz hasonló rendszert használtak, de az nem bírta, ha túl sokan álltunk sorba. A cél és a rajt is nagyon puritán volt, még felirat sem volt. Büfé csak a 2-3. napon volt, de az nagyon drága. (a bolti árak négy-szereséért árusították az üdítőket és a sört, az ételek vendéglő áron voltak). Az eredményhirdetést megpróbálták a tereptől kb. 10 km-re levő fitness-wellness központba elvinni, de ott csak az érdekeltek jelentek meg, illetve a svédék még ott sem, bár sok kategóriát nyertek.

Kiváló térképeken, nehéz, technikás pályákon indulhattunk egy nagyon gyenge, felkészületlen rendezőgárdával „megáldva.” Az „A” pályákra ugyan nagyon odafigyelték, de a „B” pályák inkább „C”-sek voltak. Itt is kímélték a gyerekeket, a 12-14-es pályák technikailag nagyon könnyűek voltak.

Bugár József

?

Színes

MIÉRT KELL NEKÜNK ROB?

Jövőre lesz pontosan 10 éve, hogy a Park World Tour keretében Magyarországon először rendeztek rövidtávú tájfutó versenyt 1997. október 8-án. A budapesti Városligetben lebonyolított rendezvény nagy siker volt, hála a lelkes rendezőknek és a fő szponzor által biztosított tisztes anyagi háttérnek. A Forma 1 cirkusz nyomdokain elinduló kezdeményezés alapvető célkitűzése a médiák falainak áttörése, a tájfutás világméretű népszerűsítése volt. A sportág legkiválóbbjait ültették repülőgépre, hogy New York, Peking vagy akár Budapest parkjaiban sétálók között cikázva befuthassanak a bekamerázott és reklám transzparenssekkel kordonozott célba. Az esemény velejárója volt a vállalkozó kedvű városi tömeg megmozgatása is. A nagygyűk célba érkezése után több ezren lódultak neki, hogy a menők útvonalát követve átgázoljanak a játszótereken és a Városligeti-tavon (ez szerencsére jóval sekélyebb volt, mint az idei HOB célegyenesét keresztelő csatorna dermesztő vize), hogy kiérdemeljék a vonzónak tűnő reklám ajándékokat.

Sajnos nem tudjuk, hogy hány új taggal bővült ezáltal a tájfutók nagy családja, azt viszont igen, hogy a várt reklámhatás elmaradt, az Ericsson cég beszüntette a szponzorálást, a tájfutó cirkuszban lehúzták a rolót.

Az IOF korábban hihetetlen erőfeszítéseket tett a tájfutás olimpiai sporttá tétele érdekében. A világhíró svédeknek mind az öt földrészén sikerült elültetni a sportág csírjét. Az 1972-es müncheni olimpián az események tőszomszédságában bemutató tájfutó versenyt rendeztek a NOB tagok megoldozására. Az emberélete-

ket követelő szerencsétlen túszerdrámáról elhíresült olimpia sportpolitikai káoszt hozott. Ezt követően új irányt vettek a Játékok. Az amatőrizmus kimúlt. A nemzetek összecsapása helyett színes egyéni versenyek kerültek a középsíkra.

Az IOF az Olimpiával kudarcot vallott, de nem adta fel. Ekkor alakult ki az új koncepció: a tájfutást látványossá kell tenni! A tájfutókat ki kell csalogatni az erdőből, és be kell vinni őket a médiákba. Látványos célbefutás kell természetes arénába, köztérre vagy stadionba. Oda, ahová a taxin közlekedő média még hajlandó elmenni.

Az új koncepció új versenyszámot hozott. Kezdetben sprintnek nevezték. A látványos gyorsaságot a rövid táv, a jól futható városi park biztosította. A tájékozdási feladatot az épített akadályok kerülgetésére, a szokatlanul részletes, nagy méretarányú térképre bízta.

A tájfutók jól fogadták ezt az új kezdeményezést is. Egy sportág ugyebár annál tekintélyesebb minél több versenyszámot ölel át, lásd atlétika, úszás meg a többi. Egyes szakemberek biztosra vették, hogy majd lesznek specialisták, akik a sprint irányába fejlesztik képességeiket, vagy akik különleges adottságai csakis itt tudnak érvényesülni.

Lehet, hogy nekik sem lett igazuk? Miért van az, hogy a legutóbbi VB-n sprintben és hosszútávon ugyanaz a Simone Niggli győzött? Itthon Makrai Éva és Józsa Gábor mellett többen is dicsekedhetnek HOB győzelem mellett ROB bajnoki címmel. Más sportágban, mondjuk ökölvívásban aligha fordulhat elő, hogy a könnyűsúlyú bajnok győzni tudna nehézsúlyban is...

TÁJFUTÁS

A Magyar Tájékozdási Futó

Szövetség lapja

2006. 8. szám

Kiadja a Szövetség:

A kiadásért felel:

Less Áron

Alapító főszerkesztő:

Skerletz Iván

Főszerkesztő:

Hites Viktor

Állandó munkatársak:

Scultéty Márton, Sárecz Lajos,
Cserpák Zsolt, Madarassy Pál,
Kelemen János, Zentai József,
Mihácz Zoltán, Ács Gábor

Fotók:

Nemesházi László, Máthé István

ISSN 0133-4697

Megjelenik évente

10 alkalommal

	lapzárta	megjelenik
8.	09. 26.	10. 06.
9.	10. 24.	11. 03.
10.	11. 21.	12. 01.

Szerkesztőség:

MinSport Bt.,

Telefon: 88/421-404

8200 Veszprém,

Gyöngyvirág u. 16/F

E-mail: tajfutas@freemail.hu

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

A tájfutók, akik korábban elhitették, hogy hiányzó önbecsülésünket az Olimpiai adhatja vissza (érdekes a golfozókat, teniszezőket, autóversenyzőket, szóval másokat, ez nemigen izgatott), ma azt hiszik el, hogy a sportág érdekében évente legalább egyszer a városi utcákon kell létezésüket demonstrálni. Mindenki előtt világos, hogy egy forgalmas városközpontba erőszakolt esemény jelentős többlet munkát követel a rendezőktől: Kassán az idei Főiskolás VB-n hidat építettek, a hőmezővásárhelyi ROB-on a városon átvezető országos főutakat kellett lezáratni, nem kevés költséget is áldozva erre. Ami a versenyteltételeket illeti, a másodpercre kiélezett küzdelemben az sem mindegy, hogy egy népes turistacsoport mikor blokkol le egy utat, mint mondjuk tavaly a balatonfüredi mólón, vagy hogy melyik síkátorban áll bokáig a víz, ami Velencében szokott előfordulni.

Néhány öskonzervatív fanyalgótól eltekintve, azonban mégis sokan lelkesednek ezért a versenyszámért. Az újdonság varázsa sokakat megérint, különösen az olyan kreatív személyeket, mint amilyenek általában a tájfutók: lásd: mobilos tájfutás, vagy a trail-O (bár csak lenne magyar neve!), a többi táj-izéről már nem is beszélve. Új versenyszám, új kihívás, még több bajnoki érem! Meg kell próbálni, hátha most sikerül! Még akkor is, ha tudjuk minél több a bajnokság, annál kevesebbet ér a bajnoki cím, viszont több lehet a bevétel.

De van más is! Valami titkos izgalommal mindig is szeretünk volna a verseny előtt egy kicsit szimatolni a terepen. Na itt most végre lehet! Ezért még a rajt- és célkarantén gyötrelmeit is megéri elviselni.

ROB - 2006

Az egyébként kihalóban lévő útvonalválasztás meglepő módon itt, a városi labirintusban bukkant fel újra. Hőmezővásárhelyen ez ugyan aligha volt érzékelhető, de például a Budai-várban a HSP által rendezett tavaszi Rondella kupa emlékezetes átmenetei meghökkentő választás elé állították a résztvevőket.

Szinte hihetetlen, de a tájfutó levelező listára küldött, a ROB-vel kapcsolatos levelek száma magasan felülmúlta bármely más ideai bajnokságra érkező reagálások számát, a tetejébe csaknem minden megszólaló dicsérően nyilatkozott. Ez nem magyarázható pusztán a mindenáron bizonyítani akaró rendezők sikeres erőfeszítéseivel, a látványos produkcióval.

Itt valami másról, valami többről lehet szó.

A napjainkban különös áthallást kapott: „Ki az utcákra!” felhívásnak engedelmeskednének a tájfutók? Talán az utcára nyomulással, a városlakók riogatásával szeretnénk felhívni magunkra a figyelmet? Persze szigorúan a rendezők által előzetesen kiharcolt, letárgyalt és ezáltal védelmet nyújtó biztonságos keretek között.

Más megközelítésben: a hétköznapi napokból jól ismert lüktető városi forgalomban zajló verseny egyik

fő jellegzetessége, hogy térképen nem jelzett „mozgó akadályok” között zajlik. Ez a Guttman Zoli szavaival „adventure futás”-nak nevezett esemény kiegészítve a termálfürdő nyújtotta melegséggel, szoros családias, testközelű együttléttel, térszertartással és esti diszkóval olyan szabadió élménnyel ajándékozta meg a résztvevőket, amiért sokkal könnyebb lelkesedni, mint a napi életünkől egyre távolabb kerülő, ismeretlen természeti környezetben zajló, fizikai képességeink határát tapogató klasszikus tájfutó verseny. A kaland futás lényege nem a teljesítmény, sem a győzelem, legkevésbé pedig a csak hosszú évek alatt elsajátítható tájékozódási tudás. A lényeg a buli, némelyeknél a dili (a szentendrei sprinten egy babakocsit is sikerült felborítani). Minden versenyző emberben van egy adag exhibicionizmus, itt az utcán végre demonstrálhatunk. Fel lehet öltöni a színes klubjelmezeket, a reklám feliratokat és a TV sportközvetítésekből ismert futószemüveget. Az útvonalat rendezők és rendőrök biztosítják, mint a tünnetéseken. A járókelők meg gondoljanak azt, amit akarnak.

Te is így gondoldod?

Bozán György; Fotó: Homoki G.

IVÁN

Szinte sohasem hazudtam, mert rögtön lerítt rólam, hogy nem mondom igazat. Ezért is igyekeztem mellőzni a beteglátogatásokat, mert a „Már egész jól nézel ki” típusú mondataimat szinte mindig csak egy bágyadt, megbocsátó mosoly fogadta. Inkább telefonáltam, ígérgettem, halogattam. Rá is fizettem: addig vártam, míg már nem volt kit felhívni, nem volt kit meglátogatni. Így jártam legkedvesebb barátommal Skerletz Ivánnal is.

+++

Ivánt a sportágban mindenki ismerte: ki versenyzőként, ki edzőként, de a legtöbben főtítkárként. Vagyis hivatalosan. Én abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy a haverja lehettem. Amikor a szövetségben két szót sem lehetett váltani, hogy ne csörrenjen meg a telefon, lementünk a Tokaji borozóba és két pohárka szamorodni mellett beszélgetve jegyzetelgettem... Amikor volt egy kis pénze, rá tudtam venni, hogy mellettem telket vegyen és ott ő – akinek az volt az elve, hogy „napalmot minden kiskertre” – gyümölcsfacsemetéket ültessen...

Sok szempontból egy húron pendültünk: mindketten analfabéták voltunk az autóvezetéshez, de imádtuk az antikváriumokat, az öreg könyveket. Rá tudott venni arra, hogy egy nyúlfarknyi hírecske valóságartalmát lenyomozva kiderítsem

a Ripszám Henrik által rendezett első hazai tájfutóversenyeket. Római kerámiacserepek és öreg határcövek után kutatva, hóna alatt a Régészeti topográfia ötödik kötetével, a Dunától a Hármaskútig végigjártuk a Búbánatvölgyet.

Hetvennégy januárjában kerültem a Népsporthoz. A mozgalmi rovat újoncaként úttörőolimpiáról tudósítottam és hosszú hetekig iskolai- valamint tömegsport híreket kellett gyűjtenem. Mondanom se kell, ezeket az olvasószerkesztőkön, a korrektorokon és az érintettekön kívül a kutya sem olvasta. Mint fuldoklónak a mentővő úgy jött, amikor április végén a tájfutás sportágfelelőse lehettem. Bejelentkeztem a szövetségnél, Iván fogadott, kaptam a tippet, az információkat. Mindent elköttem, hogy írásaim megjelenjenek. Ez különösen 1975 augusztusától sikerült, amikor tördelőszerkesztővé neveztek ki. Ha én tördeltem, akkor mindig volt tájfutó-anyag a lapban. Ehhez a szövetségtől és elsősorban Ivántól minden segítséget megkaptam. Még ellenségeim

is elismerték, hogy 1975-85 között naprakész volt a sportág a Népsportban...

Aztán nőni kezdett a lap oldal-száma, egyre több lett a munka: át kellett adnom másnak a sportágot. De Ivánnak különös érzéke volt ahhoz, hogy megtartsa és egy-egy célfeladathoz visszaédesgesse régi versenyzőtársait, ismerőseit. Bár a telkére alig járt le – olyannyira, hogy a végén eladta nekem – kapcsolatunk nem szakadt meg: rá tudott például venni arra, hogy legalább a hajdanvolt sportági évkönyv, a Szélrózsa elkészítésében közreműködjek...

Egy ködös decemberi vasárnap a tévét néztem, amikor egy természetjáró- vagy hegymászóriportban ismerős arcot láttam: Iván volt. De olyan fáradt, beteg arcvonásokkal, hogy alig ismertem rá.

Egy párszor beszélünk még, aztán elment.

Örökre.

Engem meg azóta is furdal a lelkiismeret, hogy addig halogattam a meglátogatását, míg késő lett.

Hiányzol Iván. Hiányzik a nyugalmad, az optimizmusod, a derűd, a kezdeményezőkérséged. Egész lényed.

Immár tíz hosszú éve...

/harcsa/

+++

Skerletz Iván, az MTFSZ első főtítkára 1996. október 7-én hosszú betegség után hunyt el Budapesten. Október 25-én a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Hamvai a 20-2 parcella 1. sorának 619. sírhelyén nyugszanak.

+++

A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség koszorút helyezett el Skerletz Iván halálának 10. évfordulójának emlékére október 5-én.

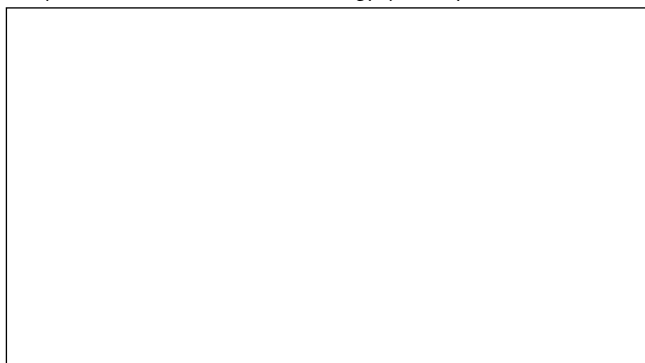
Az 1979-es Hungária kupán

HOGY IS VAN EZ?

Sok újat nem mondok avval, hogy a Térképtár Bizottság (TTB) feladata a tájfutó térképek rendszerezett összegyűjtése. Talán az sem meglepő, hogy ehhez szükség van a tájfutó térképekre, amelyeket – milyen meglepő – a kiadók bocsátanak a Szövetség rendelkezésére. A dolog eddig egyszerű és világos: a térképkészítők térképet készítenek, a kiadók kiadnak és beadnak a közöbe, a TTB pedig gyűjtöget és rendszerezget. Így megy ez már több mint tíz éve. A TTB (bővülő, de egyébként változatlan összetételben) közeledik a 125. összejöveteléhez (van-e még egy hasonlóan szorgalmas szerveződése a Szövetségnek?) és a gyűjtemény lényegében összeállt. Vannak még kisebb hiányok és természetesen az újabb termést is be kell sorolni, de – innen is jelentem – jól állunk. Akkor meg mi a hézag – kérdezheti a kíváncsi olvasó, aki metán eddig eljutott. Nos a mellékelt ábrán olvasható felszólítást egyik neves készítő-kiadóinktól kaptuk (mindjárt két példányban) és elgondolkoztunk annak üzenetén. Mert mit is jelenthet ez a drámai felszólítás? Egyik olvasata az, hogy a Szövetség csak ne kérjen ingyen a kiadóktól 20 (húsz) köteles példányt, mert az elviselhetetlen terhet ró a térképkiadókra. Ennek továbbgondolását inkább az olva-

sóra bízom, de úgy vélem jó hírére valamit is adó térképkiadó evvel nem blamálna magát. Marad tehát az a másik olvasat, amely azt üzeni, hogy jobb lenne, ha a TTB tagjai a továbbiakban nem nyúlnak le a kiadóktól ármányos módokkal kicsalt térképeket. E szép és kerek gondolatkör további kibontása előtt még néhány, a helyzetet megvilágító, de kicsit bonyolult ténykörülményt kell felemlítenem.

megegyezik a beszerzési árral (tehát a térképekért a kiadóknak fizetett díjak összegével). d) A tájfutó sport érdekében végzett társadalmi munka elismeréseként egyes gyűjtők a térképgyűjteményt fél áron kapják. e) a félárú gyűjtemények fedezete az a tíz köteles példány, amelyeket a kiadók ingyen adnak a gyűjtemény számára, de nem kerülnek a gyűjteménybe.

a) A térképtár összesen 10 (tíz) sorozatból áll, tehát a kiadóktól kért 20 példányból valóban csak tíz kerül a gyűjteménybe. b) A TTB tagjai (továbbra is társadalmi munkában) a térképtár példányai mellett begyűjtik (megvásárolják) rendszerezés és kiosztják a gyűjtők számára összeállított éves térképgyűjteményeket is. c) A térképgyűjtemények ára lényegében (kerekítve)

Aki úgy érzi, még nem áll biztosan a tények talaján, attól azt kérem, hogy olvassa újra az előző bekezdést. Nos vissza a harácsolást beszüntetni sürgető felszólítás leglényegére. A fentiek két dolgot biztosan mutatnak: egyrészt azt, hogy a beadott példányok hiánytalanul visszaáramlanak a tájfutás különféle területeire. Másrészt azt, hogy, figyelembe véve, hogy mennyi időt tölt el egy-egy TTB tag évente a térképtár és a térképgyűjtemény gondozásával (könnyen kiszámolható módon kb. évi negyven órát, azaz fejenként egy munkahetet), boldog, ha lenne bárki is a társadalmi munka áldozatának felemelő érzését néhány ingyen-térkép kedvéért feláldozni. Úgyhogy kellő tisztelettel kikérjük magunknak és megkérdezzük: hogy is van ez? (Csak a teljesség kedvéért: a felszólítást jegyző térképkészítő maga is részesült kedvezményes árú gyűjteményből.) **LI**

2008. ÉVI BAJNOKSÁGOK ÉS HUNGÁRIA KUPA

A naptár bizottság által a 2008. évi MTF SZ rendezvényekre – bajnokságok és Hungária Kupa – kiírt pályázatra 13 pályázótól 17 különböző pályamű érkezett, több bajnoki számrá 4 pályázó is volt. A bizottság a pályázati kiírásban szereplő szempontok alapján az alábbi döntést hozta:

2008. április 5.	Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság	Somogy megyei TFSz. + THS
2008. május 31.	Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság	OSC
2008. június 21–22.	Országos Középtávú- és Váltóbajnokság	HSE
2008. aug. 19–23.	Hungária Kupa	SZV
2008. szeptember 6.	Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság	Jász-Nagykun-Szolnok m. TFSz.
2008. október 18–19.	Országos Csapat- és Egyesületi Váltóbajnokság VTC	
2008. október 24–25.	Országos Nappali Egyéni Bajnokság	Borsod-Abaúj-Zemplén m. TFSz.+DTC

SIKETEK I. TÁJÉKOZKODÁSI FUTÓ VILÁGBAJNOKSÁGA

2006. augusztus 14-19. Veszprém

Az előzmények

A 2004-es Siketek tájfutó EB-én Lettországból tartottunk egy megbeszélést a 2006-os VB-ről, ahol legelőször a litvániai vezetőség elvállalta a VB rendezvényt. A magyar vezetőség is jelentkezett, ha Litvánia mégsem kapná meg a VB jogát, úgy Magyarország megrendezné.

2005 januárban a siketolimpiai versenyek (melbourne-i siketek „olimpiá”-ja - a szerk.) után egy gyűlést hívtunk össze, ahol a litvániai vezetőség lemondta a 2006-os VB rendezvény szervezését anyagi gondok miatt. Így a magyar szövetség vette át a VB papírokat.

2005 augusztusig a magyar titkár nem foglalkozott VB ügyekkel, és meglepődve tapasztaltam a tájfutó technikai vezetőtől kapott levélben található értékelést a VB „helyzet”-ről. Valóban, augusztus végéig volt határidő! Halasztást kértünk a siketolimpiai főtitkártól, mert ő engedélyezi a rendezvényt! Ősszel felvettük a kapcsolatot az egri szervezőkkel, de mi

nem tudtuk ott megrendezni a VB-t anyagi gondok miatt. 2005 végén a siket elnököt és a titkárt kirúgták, majd januárban az új elnök Konkoly Sándort lett.

Konkoly Sándor szerette volna 2007-ben megrendezni a VB-t, de nem lehetett, mert más esemény volt bejegyezve 2007-re! (2007: Észak Balti Nyílt Bajnokság, 2008: EB, 2009: Siketlimpia, 2010: VB) Átgondolva a lehetőségeket úgy döntöttünk nem várunk négy évet!!! Felvettük a kapcsolatot a veszprémi tájfutó verseny szervezőjével, Molnár Péterrel, és ő nagy örömmel vállalta a munkát.

Vége elkezdődhetett az első Siketek VB rendezvénye! 14 ország 62 versenyzője érkezett, ebből 10 versenyen kívül versenyzett! Sőt még 6 pakisztáni férfi versenyzőt vízum probléma (világpolitika) miatt visszautasították. Csodálkoztunk, hogy Ausztrália és USA visszavonták a nevezést, így csak egy japán „házaspár” maradt Európán kívülről.

Kormány A. ezüstérmes

A VB versenyek

Augusztus 13-án utaztunk el a veszprémi szállásra, melynek neve „Hotel Magiszter – Panzió” volt. Prima volt a szállás!

Volt egy rossz hír: a japánok még nem érkeztek meg a szállásra. Másnap délelőtt edzettünk a Gulya-Dombon, ami 800 méter a szállástól. Estefelé hála istennek, hogy megérkeztek a japánok!!! Mi örültünk, hiszen hivatalos lett a VB verseny! A VB szabály szerint legalább két kontinensről kell versenyzőnek indulni...

Vacsora után elmentünk a veszprémi Városházán tartott ünnepélyes megnyitóra. Sajnálattal hallottuk, hogy idősebb Szebeli István néhány nappal ezelőtt elhunyt, így egyperces gyászszünetet tartottunk.

Augusztus 15-én volt az első VB versenynap, a sprint táv.

A sprint a veszprémi egyetemváros és az Egri lakótelepen zajlottak. Férfi pálya 3,1 km 21 ep, míg a női 2,6 km 17 ep. Szoros idők születtek a férfiaknál! A verseny férfi győztese a litvániai Tomas Kuzminskis lett, aki szerepelt a dániai halló tájfutó világbajnokságon is! Két másodperc időkülönbséggel az orosz Victor Dinges második lett. Bár Victor egyik ponton icipicit hibázott,

A férfi váltó negyedik

mert nem figyelte a „villogó”-t az ellenőrzőponton, így újra kellett „dugókázni” (Mihályi Ferenc beszélt vele - a szerk.)

Legjobb magyarként Mihályi Ferenc hatodik lett a 30 indulóból, 25 másodperccel lemaradva a harmadik helyezéstől!

A nőknél az ukrainai Chekhunova Maryna nyert. A legjobb női magyar, kisebb sérüléssel Kormány Anita 13. lett 22 indulóból.

Másnap a klasszikus táv szerepelt, amit Fenyőfőnél rendeztünk, a szintesebb terepen nehezebben futottunk. Megszereztük az első magyar érmet a világbajnokságon: Mihályi Ferenc harmadik lett, így történelmet írtunk! A férfi pályában sok szint volt: 8 km 530 szint 13 ep., míg a nőknél 5,9 km 390 szint 11 ep. Volt nagyon nehéz átmenet a férfi ill. női pályánál is! Csoda, hogy az ukrainai Sankin Oleksandr 62:24 perc alatt ért célba, hiszen az elméleti győztesidő 70 perc! A második a litvániai Tomas Kuzminskis lett apró hibákkal. Sajnos Mihályi Ferenc is hibázott (keverés) több mint 6 perccel! Sőt néhány más versenyző is hibázott. A legérdekesebb „keverés” története: Ukrajna 19 éves futója az utolsó pont felé, több mint 40 perccel futott (más irányba ment, lement a térképről...), míg Tomas Kuzminskis az utolsó pont előtt vezetett a legjobb idővel – de az utolsó pontra rosszul tájolt, így elvesztette az aranyérmet. Sőt, a negyedik helyezett (orosz) is hibázott (olyan mint Tomas K.-nak), így Mihályi Ferenc megelőzte és harmadik lett úgy, hogy a legjobb részdőt futotta az utolsó pontra (5 percen belül)! Molnár Péter (vagy/és szervezők) jól csinálta(k) a taktikát, bravo!

Másnap pihenőnap volt, de a magyar csapat délelőtt átmozgató edzést tartott az atlétikai pályán. Majd délután pihentünk, sétáltunk Veszprém belvárosában.

Augusztus 18-án „balszerencés” napunk volt! A verseny Csehbánya környékén zajlott, ahol az idén a halló Középtávú OB versenytérületén versenyeztek. Megint jó taktika volt a bója elhelyezés és az átmenetek kitézése is. Némi meglepetésre az orosz Victor Dinges nyerte meg középtávot, aki 12 másodperccel megverte

Mihályi F. bronzérmes

A női középtáv dobogószínei

Tomas Kuzminskis-t! Mihályi Ferenc beszélt velük és érdekes történetet meséltek: Victor első pontra aprót tévedett, utána végig hibátlanul tájékozódott, viszont Tomas pedig a 9. pontnál kevert (mielőtt megszerezte a legjobb időt), utána intenzíven futott a célba. A nőknél nagy meglepetés eredmény született: Kormány Anita második lett. Anita jól döntött, hogy a befutón gyorsabban kell futni. Mert 3 másodperccel volt jobb a harmadiknál! Két litvániai lány nagyon csalódott, mert az egyik megnyerte volna, de az egyik pontot nem fogta (vagy nem figyelte a számot), egy másik pedig kezdetben vezetett, a legjobb ideje volt kb. félpálya után, s egyik ponton nem találta a számot... Mégis csodálkoztunk, hogy minden nő eltévedt!

Mihályi Ferenc nagyon csalódott, mert nagyon lassan futott a befutón, mert háromszor tévedt el, rosszabb időt futott mint hosszútávon. Ő hetedik lett 6 másodperccel (!) lemaradva a hatodik helytől és nagyon-nagyon csalódott volt. Mert ha maximum 1-2 perccel hibázik, akkor is harmadik lett volna...

Másnap váltófutás volt és elég erős, esélyesebb férfi csapatok voltak: Ukrajna, Oroszország, Litvánia. Nekünk nem sikerült kiharcolni a dobogót, mivel ők jobban futottak. A magyar csapat negyedik lett a 8 váltóból.

A férfi dobogósok nagyszerű küzdelmet produkáltak a váltóban, Litvánia, Oroszország, Ukrajna sorrend volt az első futóknál a célban. Majd a második váltónál pedig Ukrajna jött, több mint

négy perc múlva érkeztek holtversenyben az oroszok és Litvánia. Bár Tomas Kuzminskis^(litván) és Victor Dinges (orosz) szorosán küzdöttek az erdőben. Nos, az átfutóponton Tomas (Litvánia) megérkezett, másfél perc múlva, 5 másodperces szoros időben jött az ukrán és orosz versenyző. Majd az átfutópont után az orosz elkevert pár percet, így Ukrajna volt előnyben. Litvánia nagyon örült első helyezésnek, váltóbajnok lett. Ukrajna és Oroszország lett a 2. és 3. helyezett.

A nőknél 6 váltócsapat indult, s az első magyar futó felpályánál feladta a küzdelmet, így érvénytelen volt a csapat.

Este bankett volt, ami egyben záróünnepség is volt. A következő VB négy év múlva valószínűleg az USA-ban lesz. A bankett idején kiosztották a "diploma" falpapírokat.

Elsősorban nagy köszönetet mondtunk Mir-Marekmirnek (technikai vezető), mert ő nem akarta kihagyni a VB rendezvényt, keményen dolgozott! Megbízott bennünket, hogy rendezzük meg a VB-t.

Köszönöm a szervezőknek, rendezőknek a VB szervezését. Mihályi Ferenc nagyon köszöni a felkészítést edzőjének, Horváth Magdának!!!

Siketek VB honlapja (részidők, térképek, stb.): <http://www.deaforientering.org>

Eredmények

Sprint

Férfi (30 induló) 3.1 km 0 m 21 ep

1. Kuzminskis Tomas	LIT	14:13
2. Dinges Victor	RUS	14:15
3. Znamenshchikov Dmitry	RUS	15:44
6. Mihályi Ferenc	HUN	16:09
13. Ruff Róbert	HUN	17:39
17. Szebeli István	HUN	19:08

Női (22 induló) 2.6 km 0 m 17 ep

1. Chekhunova Maryna	UKR	15:50
2. Shelepova Irina	RUS	16:34
3. Katinaite Sandra	LIT	17:23
13. Kormány Anita	HUN	22:25
18. Szebeliné Toldi Éva	HUN	24:59
20. Tüskéné Borszéki Erika	HUN	27:47

Klasszikus táv

Férfi (30 induló) 8 km 530 m 13 ep

1. Sankin Oleksandr	UKR	62:24
2. Kuzminskis Tomas	LIT	64:08
3. Mihályi Ferenc	HUN	74:39
15. Szebeli István	HUN	97:39
21. Kiss Attila	HUN	124:24

Női (22 induló) 5.8 km 390 m 10 ep

1. Melnyk Iana	UKR	56:56
2. Chekhunova Maryna	UKR	58:51
3. Kulbokaite Adrija	LAT	66:10
13. Tüskéné Borszéki Erika	HUN	105:25
Szebeliné Toldi Éva	HUN	hiba

Középtáv

Férfi (30 induló) 5.8 km 225 m 13 ep

1. Dinges Victor	RUS	36:21
2. Kuzminskis Tomas	LIT	36:33
3. Znamenshchikov Dmitry	RUS	39:14
7. Mihályi Ferenc	HUN	44:15
16. Szebeli István	HUN	53:53
17. Ruff Róbert	HUN	60:09

Női (22 induló) 4.9 km 185 m 11 ep

1. Chekhunova Maryna	UKR	51:01
2. Kormány Anita	HUN	54:39
3. Sapalaite Judita	LIT	54:42
15. Tüskéné Borszéki Erika	HUN	75:26
17. Szebeliné Toldi Éva	HUN	81:30

Váltó

Férfi (8)

1. Litvánia	2:28:19
2. Ukrajna	2:30:17
3. Oroszország	2:34:10
4. MAGYARORSZÁG	3:25:24

(Szebeli, Ruff, Mihályi)

Női (6)

1. Ukrajna	3:04:16
2. Oroszország	3:20:26
3. Litvánia	3:33:34
Magyarország	hiba

VALKONY FERENC 70 ÉVES

Előző számunkban hírt adtunk arról, hogy Valkony Ferencet Kőbányán végzett eredményes sportmunkásságáért Budapest Kőbányai Önkormányzat Képviselő-Testülete „Kőbánya Sportjáért” elismerésben részesítette. Akkor még csak közelgett a jeles dátum, de azóta már el is múlt: Feri bácsi, ahogy mindenki hívja, szeptember 28-án ünnepelte 70. születésnapját. Gratulálunk a jeles évforduló alkalmából és most az elmúlt évekről és sportpályafutásáról érdeklődünk:

– **Mennyire érzed „kőbányainak” magad?**

A múltam és a jelen is Kőbányához köt. A Kápolna téri elemiben, majd a Szent László Gimnáziumban végeztem tanulmányaimat. Évtizedekig dolgoztam a mai Richter Gedeon Rt.-nél és Kőbányán is lakom.

– **Mikor kezdted sportolni?**

Már a középiskolai évek alatt elkezdtem sportolni: 1952-től atletizáltam a Budapesti Előre SC-ben, majd a Törekvés SE versenyzője lettem, végül a Gödöllői Spartacusnál futottam. A Törekvés és Gödöllői csapat színeiben a sílécclal is megismerkedtem. Az évek során huszonötösörös Vasutas-bajnok lettem az atlétika különböző szakágaiban. 1959-ben Belgiumban versenyeztem a Vasutas Európa-bajnokságon.

– **Az évek során az edzői munkával is megismerkedtél. Milyen képesítést szerezteél?**

Több, mint 40 éve először a középfokú sportszervezői, majd az atlétaedzői, később pedig a tájfutó-edzői oklevelet szereztem meg. 1980-ban a TF szakedzői szakán kaptam diplomát, de mindezek mellett több sportágban szereztem első osztályú versenybírói minősítést is.

– **A tájfutással mikor ismerkedtél meg?**
Viszonylag későn, de annál nagyobb lendülettel kezdtem foglalkozni vele. Először a Qualital SE színeiben, melynek tájfutó csoportját én hoztam létre 1967-ben. Majd a Kőbányai Lombik TK mezében álltam rajthoz, ahol szintén meghonosítottam a tájékozódási futást. A szakosztály megszűnése után alapítottam a Kőbányai Tájfutó Klubot, amelynek azóta is társadalmi munkában szakedzője, ügyvezetője, versenyzője vagyok.

– **Hány sportágban versenyztél?**

Három sportágban álltam rajthoz: atlétikában a magyar bajnokságon voltam sikeres, sífutásban második voltam az országos bajnokságon, tájfutásban is nyertem bajnokságot.

– **Hosszú évek óta foglalkozol utánpótlás neveléssel. Honnan jönnek a fiatalok a klubba?**

Több mint húsz éve foglalkozom a kőbányai utánpótlással. Sikerült népszerűvé tenni a tájfutást a kerületi iskolákban. Állandó kapcsolatot tudtam kiépíteni az újhegyi Széchenyi István, a Szent László, valamint a Keresztury Dezső Általános Iskolával. Az iskolákban nemcsak elméleti oktatást tartok, hanem rendszeresen viszem a gyerekeket az általános iskolai versenyekre is. Jó egészséget és további eredményes munkát, sok sportsikert kívánunk.

A BTFSZ közgyűlésén

A Budapest Tájfutó Sportjáért díj átadása

?

Színes

VÁRAKOZÁSON ALULI SZEREPLÉS

1974. szeptember 19-22. Viborg, Dánia

Néhány hónapos szünet után folytatjuk a világbajnokságok történetét. Az V. tájékoztatósi futó világbajnokságot a dániai Viborg város környékén rendezték 1974. szept. 19–22. között.

Milyen esélyekkel utazott a magyar válogatott a VB-re? Erről Harcsa Gábor a Népsport hasábjain az alábbiakat írja:

„Most az ötödik, a minden eddiginél nehezebb VB következik. Nehezebb lesz, mert a női mezőny az elmúlt két év alatt nagyot fejlődött. A skandinávok mellé többek között a svájciak és a csehszlovákok is felzárkóztak. Sokan pályáznak Monspart babéjaira, de a fiúknak sem lesz könnyű dolguk. Beértek az európai második vonal tehetséges, fiatal versenyzői. Skandináviából Bernt Frilén, Pettersson, Mäkinen, Salminen, a svájci Hulliger, Wolf és John, hogy csak a legesélyesebbeket említsük. Az elmúlt másfél év versenytapasztalatai alapján elmondhatjuk, hogy főként gyorsaságban jobbak a mieinknél.

A nagyon szorosnak ígérkező versenyek ellenére remény van arra, hogy: Monspart dobogón végez, hogy váltóink a III.-VI. helyek valamelyikét megszerzik, hogy valamelyik férfi versenyzőnk betör a legjobb 15 közé, hogy többségük nem marad el 20 percnél többel a győztestől.”

De mit gondolnak saját esélyeikről maguk a válogatottak? Cser Borbála: „Ha az első 20 között végeznék, elégedett lennék.” Hegedűs Ágnes: „Sok sérülés miatt kissé borúlátóan várom a VB-t.” Horváth Magda: „Ha ismét a legjobb tíz közé jutnék, sikernek számítana.” Monspart Sarolta: „Úgy érzem, még nem pótoltam az autóbalesetem okozta kiesést.” Boros Zoltán:

„Többet várok magamtól, mint 1972-ben.” Hegedűs András: Ha kijutok, szeretnék a legjobb 25 között végezni.” Hegedűs Zoltán:

„Jó lenne a mezőny első felében végezni.” Sötér János: Hobbim a hegymászás, de a tájfutással nem versenyezhet. Hát persze, hogy bizakodom.” Vajda Géza: „Egyéniben a húsz között, váltóban dobogóközelben szeretnék végezni.”

Az egyéni versenyek

A VB-re Slezák István vezetésével, Deseő László edző kíséretével utazott a válogatott. A versenyek térképei 1:20 000 méretarányúak voltak, 5 m-es alapszintközzel. A pályahossz a nőknél 7,9 km, 14 ponttal, a férfiaknál 15,9 km, 26 ponttal. A VB első versenynapjáról Skerletz Iván tudósításából idézünk: „Három kontinens 16 országának 53 női és 79 férfiversenyzője indult. A magyarok szereplését nem kísérte szerencse. A nők közül csak Cser Borbála (BEAC) szereplése nem okozott csalódást. Az 1972. évi világbajnok, Monspart Sarolta végig hibázott. A várt időnél közel negyed órával futott gyengébbet. A jelek szerint nem találta meg az összhangot a térképpel. Hasonlóképpen balszerencés volt a norvég Hadler, az 1970. évi világbajnok is. Az első helyet a dánok versenyzője, Nörgard szerezte meg. Első helye meglepetés, az erősen megfiatalodott mezőnyben. Annál is inkább, mivel az elmúlt években szülés miatt csak keveset versenyzett.

Női egyéni

1. Nörgard, Mona Dánia	1:03:43
2. Cullman, Kristin Svédország	1:06:37
3. Borgenström, Outi Finnország	1:09:11
4. Verde, Linda Norvégia	1:09:50
5. Vlachova, Renata Csehszlovákia	1:10:56
6. Veijalainen, Liisa Finnország	1:11:20
14. Cser Borbála	1:15:35
15. Monspart Sarolta	1:15:59
29. Horváth Magda	1:29:13
33. Hegedűs Ágnes	1:31:54

Miként a nőket, a férfiak versenyét is rendkívül dombos terepen rendezték. Mint várható volt, a dobogós helyeket a skandináv államok tájékoztatósi futói szerezték meg.

A magyar férfiversenyzők eredményei nem valami rózsásak. Kívétel a Bp. MÁV Igazgatóság versenyzője, Vajda Géza, aki bekerült a legjobb húsz közé.

Férfi egyéni

1. Frilén, Bernt Svédország	1:35:48
2. Fjaerestad, Jan Norvégia	1:40:45
3. Weltzien, Eystein Norvégia	1:42:32
4. Nuuros, Risto Finnország	1:43:00
5. Johansson, Arne Svédország	1:43:27
6. Jacobsson, Svein Norvégia	1:43:36
18. Vajda Géza	1:49:19
27. Boros Zoltán	1:55:09
29. Hegedűs András	1:56:43
40. Sötér János	2:03:38
43. Hegedűs Zoltán	2:07:14

Szegény embert még az ág is húzza: Hegedűs András körhözbe kellett szállítani. Futás közben egy ág felhasította a lábát. A 3-4 centis sebet bevarrták, de nagyon kétséges, hogy elindulhat-e a vasárnapi versenyen. Minden valószínűség szerint az újonc Hegedűs Zoltán versenyez helyette. A nőknél is változott a váltó összeállítás. Előreláthatólag Cser, Horváth, Monspart összeállításban futnak majd.” – nyilatkozta Skerletz Iván.

Színes térkép

Váltóversenyek

A vasárnapi váltóverseny sem sikerült jobban a magyar válogatottnak. Bár a férfi csapat a pontszerző hatodik helyen végzett, a nők nyolcadik helyénél mindenki jobb eredményt várt.

Eredmények

Nők (14 váltó)

Világ bajnok	Svédország	2:51:36
2.	Norvégia	2:51:48
3.	Csehszlovákia	3:01:05
4.	Svájc	3:01:25
5.	Finnország	3:09:45
6.	Dánia	3:09:47
8.	Magyarország	3:20:16

(Cser, Horváth, Monspart)

Férfiak (15 váltó)

Világ bajnok	Svédország	4:48:27
2.	Finnország	5:05:26
3.	Norvégia	5:08:58
4.	Svájc	5:09:02
5.	Csehszlovákia	5:27:43
6.	Magyarország	5:31:28

(Boros, Sótér, Hegedüs Z., Vajda)

Hegedüs András monológja sérüléséről

„Erdei felvétel: fenyves domboldal alulról filmezve. A domb tetején bója: a világbajnokság 21-es pontja. A kép előterében egy letört ág áll ki a földből. Térdmagasságban lévő hegyes vége éppen a bójára mutat. A 146-os rajtszámú versenyző érkezik a pontra. Néhány másodpercig bajlódik a kalauzlyukasztóval, a térképre pillant, majd lefelé indul a dombról, pontosan a felvevőgép lencséje felé. Izmos lábainak lendületes körívén keresztül látható marad a bója. Alakja egyre nő, ahogy közeledik a hegyes ág felé, s mire azt eléri, óriásira nőtt alakjából már csak a lába fér bele a képbe. Az ág befűrődik a bal lábszárbá, a felvétel megáll, és egy csendesen csor-

dogáló vörös patak betölti az egész képet”.

„Ha filmet készítenék a világbajnoki szereplésemről, ezzel a képsorral kezdeném és fejezném be. Ha filmet készítenék az egész évi versenyzésemről ez a képsor többször szerepelne benne. Ha filmet készítenék az életemről... No elég volt, ne túlozzuk el a dolgot!

Én ezt a világbajnokságot, már csak a kis lyukon keresztül tudom nézni, amelyik itt éktelenkedik a bal lábszáramon.... Aztán jött a 21-es pont. Kikaptam ezt is, néhány másodpercig bajlódtam a kalauzlyukasztóval, a térképemre pillantottam, majd lefelé indultam a pontról. Mikor az ág a lábszáramba fűrődött, megálltam és megnéztem: egy nagy lyukat láttam és benne egy ágcsontot. Atesz (Horváth Attila) jutott az eszembe, akinek tavasszal a térdébe ment egy ág. Ő akkor fel kellett adja, de az egy edzőverseny volt, ez pedig világbajnokság. Tovább kell mennem! Kb. 100 méter múlva egy útra értem ki, megálltam és a lábamra pillantottam: bal lábamon piros térd-

A női egyéni pálya szintdiagramja

zoknit viseltem és már a cipőm is piros volt. Keserű ízt éreztem a számban, nemcsak a rosszullettől, hanem a csalódottságtól is. Hát így végződik az a kálvária, amit az idén végig kellett járnom, hogy kijussak erre a világbajnokságra? Tovább kell mennem! A 22-es után egy országot keresteztem. Egy rendőr megállította az autót, hogy áthaladásomat biztosítsa. Én megálltam egy pillanatra az út közepén és arra gondoltam, hogy elég lenne itt lefeküdnöm, és néhány perc múlva egy kocsni vinne a kórház felé. Aztán rögtön magamra támadtam: „lefeküdni, amikor még futni is birsz?“, azzal tovább szökdécseltem. A bal láb fájdalmát szinte elnyomta a jobb láb fáradtsága. Szerencsére a jobb lábam már hozzá van szokva, hogy a párja helyett is dolgozzon, mert a nyáron is a bal térdem volt elrepedve. Tovább kell mennem! És így tovább, egészen a célig...”

Hegedüs András lábában a több cm hosszú ágdarab bennmaradt és csak jóval később, itthon jöttek erre rá az orvosok és akkor távolították el. SA

FF térkép

LESZ-E MAGYARORSZÁGON IS HELYSZÍNI NEVEZÉS AZ ELŐZETES, HATÁRIDŐ SZERINTI NEVEZÉS RENDSZERE HELYETT?

Legyen! Azonnal!

Ezzel az írással egy aktív kampányt kívánok elindítani az előzetes nevezés nélküli versenyés elterjesztéséért. Az ok egyszerű: abszurdnak tartom, hogy – legalábbis a szenior kategóriákban – a hobbi sport keretei között hetekkel előre kötelezettséget kelljen vállalni a részvételért. Ehhez járul a külföldi tapasztalatom is: sok helyen (Ausztria, Svájc, Németország) a nem rangsorolt versenyekre teljesen megszüntették az előzetes nevezést, sőt ma már – hála az elektronikus pontellenőrzés által kínált lehetőségnek – még rajtidőt sem kap a versenyző, versenyideje a rajtban a tetszése szerinti időben eszközölt ellenőrző dugással indul. Bár a kérdést érintő legutóbbi írásomat követően sok versenyzőtársam egyetértéséről, sőt támogatásáról biztosított, az őszi kiírásokat figyelve mégis azt tapasztaltam, hogy rendezőink, ha lehet, még tovább mennek a hobbi-versenyzőket elidegenítő úton.

Itt vannak például a szeptember 2-i és 3-i bükki versenyek. A két nevében is önálló versenyt a rendezőség egyetlen tollvonással összevont a kiírásban és nevezéseket – előre – csak mindkét napra együtt fogadott el. Ezt milyen észjárás és sportszerű magatartás magyarázza? Én ezt a szemléletet nem vagyok hajlandó tolerálni, így nem is neveztem. De szinte valamennyi kupaverseny kétnaposra hirdette magát, de csupán a Szentendre Kupa kiírása tüntette fel világosan, hogy a rendezők egy napra is elfogadnak nevezést, igaz, nekem nem szimpatikus módon, a darabár és a tömegár közötti üzleti alapon történő árképzés tipikus példáját mutatva, egyenként magasabb áron. Ezen kívül még az Eger Nagydíj kiírása engedett meg egy eldugott mondatban egy napi nevezést, de hogy mennyiért, azt titokban tartják, így csak remélni lehet, hogy egyszerű felezéssel megelégszenek a rendezők.. (A nevezési díjak – szerintem – eltűzött összegéről egyébként itt nem akarok véleményt mondani, mert ezen a helyen nem ezt tartom a nagyobb problémának és kalkulációjukhoz sem értek. Legfeljebb csak annyit jegyzek meg, hogy emelhetjük ugyan évről-évre a hivatalos inflációs rátánál is messze magasabban a nevezési díjakat, ettől

nem lesz több pénz a sportban, csak egymást raboljuk körbe.)

Versenyző- és rendező társaimmal megpróbáltam néhány előzetes beszélgetésben összegyűjteni az előzetes nevezési kötelezettség felszámolásával kapcsolatosan várható pozitív és negatív hatásokat. Vagyis a gyakorlat bevezetése mellett és ellene szóló érveket.

Kezdem a pro-érvekkel:

– Mindenki maga döntheti el a verseny napján, hogy van-e ideje, kedve amatőr hobbi-jának szentelni az idejét. A nem élsportoló kategóriákban nem ez lenne a természetes? A piacorientált gazdasági-társadalmi viszonyok között a hobbi-korosztályok tagjai amúgy sem tudják már előre lekötni magukat, ezért többen inkább nem is neveznek, nehogy az egyáltalán nem alacsony nevezési díjak előre befizetésével túl nagy anyagi veszteséget kockáztassanak. A sport megtartó ereje nagyságrendekkel növekedne, ha a versenyzők a pillanatnyi helyzetük alapján dönthetnének az indulásukról.

– 40 év fölött az egészségmegőrzés szempontjából sem közömbös, hogy szabadon mérlegelhessek, hogy az adott pillanatban vállalkunk-e egy jelentős fizikai terhelést.

– Sportágunk kivételes jelleggel büszkélkedhetne, és talán az egyetlen lenne, amelyiket nagy tömegek űzhetnek a sírj is hobbi szinten. Maradonát persze, hogy előre be kellett nevezni, mert 100 ezer ember az ő játéktól tette függővé, hogy kimegy-e a meccsre. De Juliska néni nem fog több belépőt fizetni a várgesztes faluszélen, ha megtudja, hogy Homoki Géza is rajthoz áll a Tavasz Spartacus Kupa F55-ös kategóriájában.

– Kevesebb provokáció érne a családi békét. Rendeteg példát hallottam arra, hogy a gyerekek vagy a nem versenyző házastársnak raggal hirtelen éppen semmi kedve nem volt kimenni a szabadba, amiért is a „versenyző fél”-nek is le kellett erről mondania. A gyerek hangulata ugyan az új rendszerben is meghatározza a papa és a mama programját, de legalább anyagi veszteség nem éri őket.

– A rendezőknek nem kell sorsolniuk, térképeket előre benyomtatniuk, rajtszemélyzetet

kiküldeni, kordonokat építeni, célszemélyzetet kiküldeni. Rajt-cél ugyanolyan ellenőrizetlenül hagyható ponttá válik, mint bármelyik másik a terepen. Ezzel a rendezői oldalon jelentős számú ember és munka takarítható meg!

– A versenyzőknek nem kell valakit erőszakkal kijelölniük maguk között, aki jó korán kimegy, lejelentkezik, fizet, kunyerál a változtatásokért, szabad helyet keres a rajtlistában, lökdösődik a sorban stb.

– Nincs izgalom az áldatlan közlekedési viszonyok miatt; mindenki akkor rajtol, amikor odaér.

– És hát ez a korrekt. Ha mindent a versenyző és nem a klubja vagy a szövetsége fizet, akkor ő dönthessen minden külső kényszer vagy lekötöttség nélkül!

Nézzük az ellenérvként felhozottakat:

– A rendezőnek tudnia kell előre, hogy kb. hány indulóval kell számolnia. Eszerint kell ugyanis parkolóhelyet foglalnia, a higiéniai-tisztasági feltételekről (mozgó WC) gondoskodnia, büfét szerveznie, mosdási lehetőségről gondoskodnia.

Véleményem: Komoly, de nem megoldhatatlan feladatok. Való igaz, hogy az általam példaképnek tartott országok higiéniai infrastruktúrája vidéken annyival jobb, hogy bármelyik kis településen van olyan sportlétesítmény, ahol a felsorolt feltételeknek nem várt nagyobb tömeg megjelenése esetén is eleget lehet tenni. Ez Magyarországon valóban nem olyan egyszerű. De azt gondolom, hogy minden valamirevaló rendezőségnek a megelőző évek tapasztalatai alapján fel kell tudnia mérni, mekkora versenyzői tömegre számíthat. A bizonytalanság ezzel együtt nyilvánvalóan a versenyközpontok lakott helyen való létesítését fogja előnyben részesíteni. Ezért bizonyos szemléletváltásra a versenyzők részéről is szükség van, elfogadom. Kimenni egy nagy rétre, ott célt telepíteni, és körben parkoltatni előre nem ismert mennyiséget nem lehet. Arra fel kell készülni, hogy a Szentendre Kupa második napján tapasztalt viszonyok: a versenyterep kilométerekre fekszik az infrastruktúrát nyújtó versenyközponttól, általános gyakorlattá válik. A gyalogmenetek hosszának megnövekedését vállalni kell. De ez a körülmény nem feltétlenül hátrány, mert a hosszabb gyalogmenetek csökkentik a versenyzők között a pályákra vonatkozó információközlés lehetőségét, tehát korrektebb lehet

az eredményt. A parkoltatás „európai” megszervezése lakott helyen viszont a rendezők részéről az eddigi gyakorlathoz képest sokkal több figyelmet igényel. Nem feltétlenül még több hely kijelölését, mert ha a rajtolási időt az új rendszerben 3-4 órára elhúzzuk, már bőven számolhatunk azzal, hogy a versenyzők nem egy időben, egyszerre akarják leállítani járműveiket, vagyis a parkoló terület kétszer is használható a versenyidő alatt.

– A rendezők nem tudják, hány térképet nyomtassanak be.

Véleményem: kétféle megoldás kínálkozik. A minden szempontból korszerű Szentendre Kupa rendezője mondta, hogy számítógépen bármikor bármennyi térkép kinyomtatható a helyszínen is. Mellesleg: az ausztriai versenyükön az osztrákok megszokottan reggel jelentkeztek nevezéssel és természetesen csak aznapra. Ha másnap újra megérkeztek, az távolról sem jelentette azt, hogy ugyanabba a kategóriába kérték az indulásukat, mint előző nap, noha a végső eredményt az összetett eredmény adta. Ha nincs a rendezőknek számítógépe vagy szoftvere, marad a berajzolás, saját időn kívül, akár a rajtba vezető út elején. Ehhez pl. Svájcban egységesen 8 percet biztosítanak. (De tollat már nem: bizony, mindenki egy golyósbe-téttel terhelten vág neki a teljesítendő távnak.)

– Nem korrekt az eredmény, nem lehet minősítést számolni, hiszen egy pályát lefutott klubtárs minden információt elmondhat a pályáról, sőt meg is mutathatja azt, mert a térképet sem veszik el tőle. (Nem tudná kivárni ugyanis, amíg visszaadja neki.) Azon kívül bárki bárkivel együtt is indulhat.

Véleményem: Szenior korúak hobbiból sportolnak. A minősítésükkel, ha van is nekik, akár ki is tapátáztatják a szobájukat. Én megengedem minden ellenfelemnek, hogy addig bámulja a pályát, ameddig csak akarja, és azzal fusson ki a terepre, akivel szeret. De annyi bizonyos, hogy a minősítési rendszerünket át kellene gondolni. A minősítést adó (rangsoroló?) versenyek számát, ahol a teljes korrektség érdekében szükség van előzetes sorsolásra, én radikálisan lecsökkenteném. Kérem, hogy egyetlen klub rendezősége se haragudjon meg rám, de a négy különböző távú egyéni országos bajnokságon kívül a hagyományok alapján csak a Mecsek Kupa, Postás Kupa, Tipó Kupa, Eger Nagydíj és az Őszi Spartacus esetében (idén ehhez még a Szentendre Kupán készítették

mindkét napon rendkívül színvonalas pályát a rendezők tudom a rangsoroló szintet elképzelni. Ez évente kb. 14 verseny. Ezekre és az országos csapat- illetve váltóbajnokságra a teljes esélyegyenlőség érdekében fenn kellene tartani az előzetes nevezést és rajtlistát, a többi vagy nem rangsorolna, vagy valamilyen számolási módszer szerint gyengített szinten tenné. Tudomásom szerint egyébként a rangsoroló versenyek és a minősítés rendszerének ebben az irányban történő átalakítása már folyamatban van.

– Nincs helyszíni eredmény, illetve csak olyan későn, amikor a korán rajtoltak már rég elmentek, így nincs eredményhirdetés sem.

Véleményem: az eredményhirdetés elmaradása valóban színteleníti a versenyt. Nem tudok mit felhozni ellene, legfeljebb azt, hogy az eredményhirdetések ünnepélyessége és komolysága most is hogy bőven kifogásolható. Ami most van, annál rosszabb nem lenne az új rendszer sem. A helyszíni eredmény hiánya, illetve az a bizonytalanság, hogy az utolsó pillanatig nem lehet tudni, ki milyen eséllyel indulhat még, önmagában már kevésbé bántó, mert csak egyszer kell egy alkalmas szövetségi szoftvert megírni és telepíteni ahhoz, hogy minden eredmény legkésőbb délután 6-ra felkerülhessen a szövetség honlapjára. Ez is a SI-rendszer előnye.... (és talán ez már ma sem gond, hiszen vannak klubok, amelyek meg tudják csinálni).

– A rendezők nem kérhetnek magasabb nevezési díjat annál, mint amennyit ma a hasonlóan nem előre nevezési kötelezett nyílt kategóriákért kérnek (többnyire felét a többinek).

Véleményem: no comment

Írásomat két, általam igencsak negatívnak ítélt magyarországi tendencia is motiválta. Az egyik a kétnapos versenyek eredeti értelmének eltűnése. A kétnapos versenyek értelmét – ahogy én megéltem – a 80-as évek végén megerősödött gazdasági nehézségekkel való szembenézés adta. A versenyzési, de akkor főként az utazási költségek drasztikus megnövekedéséből fakadó hátrányokat valamelyest kiegyenlítette az a lehetőség, hogy egy utazással két versenyen is részt lehetett venni. Ma azt látom, hogy egészen másról van szó. A rendezőt nem az motiválja, hogy a versenyzőnek kedvezzen a két nappal, hanem dupla bevételhez akar jutni. Különbözik mi a magyarázata annak, hogy egy napra nem fogad el nevezést? És ehhez szorosan kapcsolódik a másik általam igencsak negatívnak

ítélt trend, hogy tudniillik a két nap közül az egyik gyakran már nem is teljes értékű, hanem csak középtávú (a bevezetőben említett bükki versenyeken ráadásul mindkettő!), sőt sok esetben egyenesen csak rövidtávú. A nevezési díj persze ugyanakkora. Szó sincs tehát az „egy utazásért két verseny” gondolatról, itt bizony csak pénzről, bevételről és látszat-ellenszolgáltatásról van szó. (A többnapos versenyeken ez a kis új „hagyomány” már szinte természetes. A kevesebb kiadás mellett ugyan mi motiválta az idei Hungária Kupa 3. napjának rendezőit egy üres rét háromszor-négyszeri keresztbefuttatására, amelyiknek tereptárgyi szegénysége még véletlenül sem kínált semmi érdekeset a legfeljebb 20 perces esztelenkedés idejére?)

Írásommal gondolatot szeretnék ébreszteni, véleményt cserélni és azok birtokában egy következő lépcsőben aktívan fellépni az előzetes nevezési rendszer felszámolásáért. Mindenkinek a véleményét tisztelettel és köszönettel várom a g.homoki@freemail.hu címre. Előre kijelentem, hogy idézni senkit, sehol nem kívánok név szerint, és természetesnek veszem azt is, ha valaki ezt nekem előre meg is tiltja vagy éppen név nélkül mondja el a véleményét. Ha döntően sokan lennének, akik bevezettetni kívánják a helyszíni jelentkezés ill. nevezés rendszerét, akkor újabb gondolkodást indíthatunk el, hogy hogyan lépünk fel a korszerűsítést esetleg ignoráló, ellenérdekelte rendezői magatartással szemben. Én már végiggondoltam elég sok lehetőséget, de igazán még egyik mellett sem tenném le a voksomat. Abból indulok ki, hogy szükség esetén valami olyat kell tenni, ami megnehezíti a rendezők munkáját vagy értelmetlenné teszi azt. Ez utóbbi elérhető pl. azáltal, hogy nem bélyegzünk az utolsó ponton vagy a célban, és így tömegével nincs eredmény, a rendezőség felstül a szponzorainál, legközelebb egy fityingt sem kap a cégektől. Ezzel azonban magunknak is ártunk, és ugye történelmi tapasztalat szerint Magyarországon az 1849-et követő passzív rezisztencia kivételével soha nem valósult meg tömeges ellenállás. Ezért talán célravezetőbbnek látszik a rajtba való beállítás szándékos lekésése, mondjuk 1 perccel. Ez nem szabályzatellenes, nem ártunk magunknak, de jó kis kalamajkát csinálhatunk az egyébként teljesen felesleges rajtszemélyzetnek.

Minderről azonban még ráérünk gondolkodni, egyelőre várom a véleményeketet.

Homoki Géza

EGY NAGYVONALÚ KISVERSENY

Mindjárt az elején szeretném leszögezni, hogy a „kisverseny” kifejezéssel semmikképpen sem szeretném a Dobó István emlékverseny és Bélkő kupa rendezőit megbántani, a jelző egyértelműen a résztvevők számára utal és egyáltalán nem a rendezésre – ez talán kiderül alább.

A versenyek a korábbi években is használt területeken folytak, ezúttal egyértelműen a tájékozódásilag értékeesebb részeken és egy remekül megválasztott céllhellyel. (Ehhez nem haboztak a mezőnyt a parkolótól másfél kilométert sétáltatni, többnyire fölfelé, de igazuk volt.) A köves terep a fizikai kihívás mellett a tájékozódás egy ritkábban alkalmazott szempontját helyezte előtérbe: az útvonalválasztásban a köves terület ugyanolyan tényező volt, mint pl. a bozót. A két nap pályái két felfogást tükröztek. A Dobó pályakitűzője a fiatal Szabó András sokpontos pályáival érzésem sze-

rint jobban kihasználta a terep nyújtotta tájékozódási lehetőségeket, mint másnap Simon Ági a hosszabb átmenetekkel, ez utóbbiak ugyanis több útonfutásra csábítottak, alternatívaként, viszont igen szigorú tájakra vezettek. A fentiek az általam ismert pályákra alapozva a két nap pályáit egymáshoz hasonlították, összességében azonban igaz az, hogy mindkét nap pályái a hazai átlag felett álltak. Külön öröm, hogy a pályakitűzők egyben élversenyzők is.

A körítés is szép volt. A célhelyről már szóltam, a cél kiépítése egy sokkal nagyobb versenyt is simán elvitt volna: volt felfűjt célkapu, voltak zászlók, han-

gosítás és büfé, mobil WC és átfutópont – mindezt nem sajnálták alig több mint kétszáz résztvevő számára felépíteni a hegyoldalban. Tudjuk, a rendezők a jövő évi Ifi-EB-re gyúrnak és ezt nagyon jól teszik. Tetszett az eredményhirdetés és az is, hogy flottul, a meghirdetett időben tartották. Ez a kétnapos verseny kis méretei mellett is nagyvonalú volt, igazán több résztvevőt érdemelt volna. A csökkenő létszám külön elemzést (elemzéseket) érdemelne, nem mennék bele, ezúttal a mezőnyt megosztotta az ugyanekkor rendezett Szentendre kupa – Ausztria is. A rendezők ezt talán elkerülhették volna.

A nagyvonalúság egyébként igaz alapszinten is: sem a kései nevezésért, sem a kategóriaváltásért nem kértek extra díjat, de még igaz inkább összességében. Örömteli, hogy szaporodnak a gondosan kiállított események, és még több ilyen verseny kellene.

Lux Iván

SZENIOR HÍREK

Szebus

A legutóbbi számban fényképes cikkel emlékezünk id. Szebeli Istvánra, akitől sportbarátai augusztus 23-án búcsúztak az Óbudai temetőben. Mi, idősebbek, ha a „dobogós” képre nézünk, valami hiányérzetünk támad. Valami nem stimmel. Ugyanis ő az esetek többségében a dobogó legfelső fokán állt. Ennek bizonyítékául álljanak itt a magyar szeniorok részére 1985-től rendezett OB-ken elért eredményei:

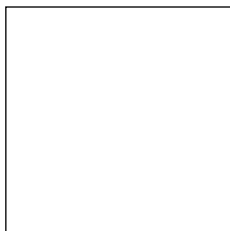
1985-től 1988-ig (F50-ben) egy IV. és két II., 1989 és 1993 között (F55) I., IV., -, IV, II. helyezések, majd 1994-ben az F60-as kategória bajnoka. Az MTF Sz által 1995-től 1998 között megreformált bajnoki rendszerben a bajnoki címek zömét F60-ban ő nyeri. (1995-ben pl. a négy bajnokságból hármát nyer, az éjszakai versenyzéstől távol maradt). 1999 és 2003 között is három évben összetett bajnok F65-ben. Öt évvel ezelőtt, 2001-ben OHEB, OREB és ONEB győztes, de 2003-ban, 69 évesen is egy ONEB II. helyezéssel búcsúzik az F65-ös kategóriától. Betegsége miatt 2004-től hiányoltuk az OB-ken, utolsó részvétele 2004-ben volt (OHEB, III. hely).

Iván

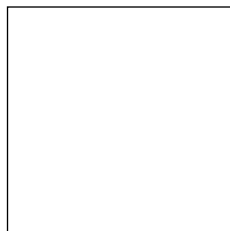
Tíz éve, hogy sportágunk nagy alakjától, Skerletz Ivántól búcsúztunk (TÁJOLÓ 1996/9.). Ezúttal az évfordulóra emlékező soraimmal egy 12 és fél éve küldött levelére utalok (TÁJOLÓ 1994/4, 85. oldal), amellyel a „közép- és időskorúak versenyzésével kapcsolatos ügyek” bizottságának alapítását készítette elő. Talán meggondolandó lenne, hogy az eddig sokak által vitatott veterán ill. a gyakorlatban használt szenior szóhasználat mellett az általa bevezetett szavakat izlelgessük, és használjuk.

Éjszakai OB, F55 újrarendezés

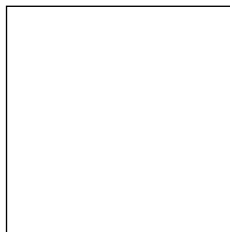
A Szenior Bizottság az újrarendezett éjszakai F55-ös OB után azt a döntést hozta, hogy a 8 résztvevő számára az elért helyezések beszámít az Összetett Bajnokság értékelésébe, de hogy a pótrendezésről távolmaradókat ne érje hátrány, ebben a kategóriában az összetett eredményt nem 4, hanem csak 3 legjobbjára alapján számítjuk.

Borbás Nándor /MEA/

Gillich István/MSE/

Bozán György /HSP/

Nyögéri Imre /KTK/

Összetett Egyéni Bajnokság – esélylatolgatás

Tavaly már a júniusi OKEB után néhány kategóriában eldőlt az összetett bajnoki cím (F70 és F80). Idén erre a negyedik bajnokságig kellett várni. Nézzük, vannak-e már olyanok, akik az ONEB-eredményektől függetlenül megnyerték kategóriájuk összetett bajnokságát!

F35: Borbás Nándor már bajnok. Dobogós társai valószínűleg Vinciczai Ferenc /PVS/, Hajdu Martin /TTE/ és Nagy Tibor /FSC/ közül kerülnek ki.

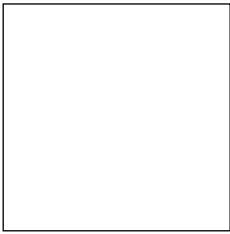
F40: Gillich István már bajnok. Szieberth Péter /PVM/, dr. Mohácsy Tamás /SDS/ és Horváth Sándor /MEA/ a legesélyesebbek a II-III. helyekre.

F45: Kétesélyes kategória: Gyulai Zoltán /MSE/ és Sztatényi Ferenc /OSC/ egyaránt esélyes. 3-3 versenyt tekintve 7 pontosak, így mindketten a 8 pontos összpontszámot tűzhetik ki célul.

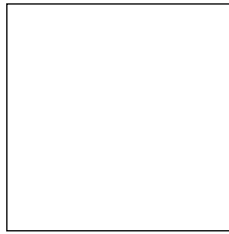
F50: Harkányi Csabának /HAV/ és Pelyhe Dénesnek /SDS/ van a legtöbb esélye, de Petró Géza /FSC/ és Honfi Gábor /ESP/ is 20 pont alatti teljesítményt érhet el, s ezzel dobogós lehet.

F55-ben különös helyzet alakult ki azáltal, hogy nem 4, hanem 3 érvényes eredmény alapján alakul ki a végső sorrend. Gyurkó Lászlónak /KTK/ jelenleg 5 pontja van, öt egyedül a jelenleg 7 pontos Ládi János /BTK/ előzheti meg, 10 pontnál kevesebbje Bikki Sándornak /HER/, Bacsó Attilának /HER/, Boros Zoltánnak /ESP/ és Kovács Attilának /ZSC/ lehet.

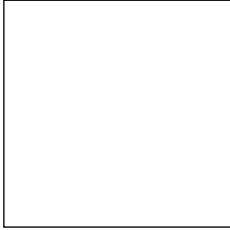
F60: Bozán György 5 pontjával már bajnok. A többiek közül 20 pontnál jobb teljesítményt remélhetnek Nagy Lajos /PVS/, Lux Iván és Muszély György /BEA/, Lénárd Miklós és dr. Nagy Árpád /ETC/.

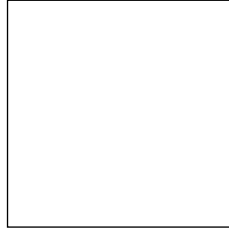
Hrenkó József /NYV/

Balla Sándor /KFK/

Kármán Katalin /HSE/

dr. Babai Margit /TTE/

F65: Szabon János /KOS/ áll jelenleg az első helyen, de ONEB-győzelemmel Bányai Attila /ZTC/ megelőzheti.

F70: Nyögéri Imre elsősege már biztos, Dudás István /OSC/ és Buncsik János /PSE/ lesznek valószínűleg a további dobogósok.

F75: Hrenkó József egyedül teljesíti a legalább három indulás feltételét.

F80: Balla Sándor már bajnok, Balogh László /OSC/ csak eredményes ONEB szerepléssel lesz második.

N35: Balogh Piroska /SZV/ és Gyórfy Gabriella /HSE/ küzd az elsőségért.

N40-ben két verseny alapján az állás: Tömördi Ágnes /HSE/ 2, Mátyás Ildikó /PVM/ 3, Szerencsiné /DAR/ 4, Kaszásné /HER/ 6, Rusvainé /FSC/ 7. Döntés az ONEB-en.

N45: Kármán Katalin már első 4 ponttal. A jelenleg 2-3. helyen állók (Jenővári Gabriella /HSE/ és Vargáné Kocsis Katalin /NKZ/) esetleges ONEB győzelem esetén is 5 ponttal zárnak.

N50-ben nyílt az állás. A 2-2 legjobb eredmény alapján Mező Éva /PVM/ 3, Karsai Klári /OSC/ 4, Kocsis Gyöngyi /ARA/ 7 ponttal áll. Hármuk közül kerül ki az összetett bajnok.

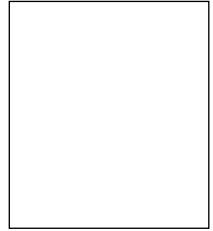
N55-ben is több esélyes van. Két eredmény alapján Hegedűs Ágnes /BEA/ 2, Korik Vera /PSE/ 4, Rostás Irén /HTC/ 5, Bíró Aletta /BEA/ 6 pontos. **N60-ban** két eredmény alapján Cser Borbála /HER/ vezet 2 ponttal. ONEB-indulás esetén az összetett elsősegre is esélyes, mivel a többiek két verseny alapján legalább 5 pontosak.

N65-ben dr. Babai Margit /TTE/ már győztes (4 pont). Éliás Vilmosné /TTE/ ONEB-indulással lehet második.

Az MFTFSz honlapról elérhető „Tájfutó Arcok” fényképgyűjteményből, a készítő engedélyével közöljük a kiemelt betűtípussal írt, már összetett bajnokok fényképeit.

Összetett Egyéni Bajnokság (ÖEB) – díjkiosztás

Idén a korábbi évek gyakorlatának megfelelően az egyik szezonvégi versenyen díjazzuk az ÖEB I-VI. helyezettjét. Az ONEB-en kialakuló végeredmény alapján az I-VI. helyezetteket várjuk az Őszi Spartacus Kupa második napján a cél melletti díjátadásra (nov. 5-én). A bajnoki érmek mellé ezúttal is emléklapot és borosüveg-cimkét (az 1-3. helyezett részére borospalackra ragasztva) adnak át a szenior bizottság tagjai és a díjak felajánlói. A díj-felajánlók (feltehetően hosszú) listáját a TÁJOLÓ legközelebbi, az Őszi Spartacus Kupán személyesen átvehető számában tesszük közzé.

Összetett Egyéni Bajnokság (ÖEB) – különdíjak időskorúak részére

A 2006/1-es TÁJOLÓ-ban az F65-ös kategória átlagosnál aktívabb résztvevői számára felajánlott különdíjat az ott részletezett feltételek szerint valamennyi időskorú (tehát az F65, F70, F75, F80, N55, N60, N65 kategóriák versenyzői) elnyeri. A feltétel: az összetett rangsorra kerüléshez megkívánt 3 versenyen kívül negyedik, vagy ötödik eredményes OB-indulás. A díjat kiérdemlők listáját a 9-es TÁJOLÓ-ban (átvehető az Őszi Spartacus Kupán) közöljük. A díj: versenyenként 1-1 üveg bor Magyar Janó pincéjéből. Kérés a díjazottakhoz: személyesen vagy megbízottjaik végék át a díjat az ÖEB eredményhirdetésen.

Szlovák – Magyar Szenior Találkozó – helyesbítés, kiegészítés

Legutóbbi számunkban közöltük a találkozó eredményét (TÁJOLÓ 7/39. o.), a nevek felsorolásába azonban hiba csúszott: F55-ben a két szlovák versenyző neve Feder Medard és Vavra Viktor volt. Megemlítendő, hogy néhány helyen nem alakult ki küzdelem, mivel F65-ben, ill. N35A-ban nem volt magyar induló, F70-ben pedig a legjobb magyar versenyző (Valkony Ferenc) maradt szlovák ellenfél nélkül.

AGy.

VERSENYNAPTÁR

Szeptember

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Rövidítések:

Rangsorolók: /oR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Versenyávok: ht., nt., kt., rt., sp. (hosszútávú, normáltávú, középtávú, rövidített távú, sprint)

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (október 29-ig)

Internet info: <http://mtfsz.hu> (események) és www.btfsz.hu (versenyek)

Tájékerékpáros naptár: a <http://www.unitis.hu/mtbo/> internet-címen

10. 07. (szo) **Megyei Nappali Egyéni Bajnokság** /rR/ SI R: H-B. m., Debreceni TFSz Nh. 10. 03. C: Szabó László lacoqa@t-online.hu. Nd.: 400Ft. T: 9-9.30 a VK-ban (Nagycsere). „0” idő: 10.00. K: FN: 12C 14 16 18 21B, F35. Megj.: VK megközelítése: Debrecen Martinka / Acsádi út/ felé elhagyva a 4,3 km-nél É-ra fordulni, kb. 2 km földúton, a letérést bőja jelzi.
10. 07. (szo) **Szentes Kupa** /rR/ elmarad
10. 11. (sze) **Őszi Rondella Kupa (3SZ/35)** /-/ SI R: HSP Hsz. H: Budai Vár, Térkép: Budai Vár – Mátyás templom, T: 15 órától a VK-ban: Tabáni Spartacus öltözője (Attila út 2.), ”0” idő: 15.00, Nd: 400 Ft (FN12-18: 300 Ft), Benyomtatott pályák: A(3000m), B(2000m)
10. 18. (sze) **Park 11. (3SZ/36)** /-/ SI R: MOM Kiírás nem érkezett, infó a MOM-honlapon lesz.
10. 23. (h) **Kistelek Kupa** /rR, rt./ R: DAR Nh. 10. 19(beérk.). C: bodilaszlone@freemail.hu, vagy 6723 Szeged, Tápai u. 31. Nd.: 500Ft, (FN12-14: 200Ft, FN10: ingyenes). H: Sándorfalva térsége. T: 10 óráig a VK-ban (Sándorfalva, Sporttelep). „0” idő: 10.30. K: FN: 10D 12C 14B 16B 21AB 55B.
10. 25. (sze) **Park 12. (3SZ/37)** /-/ SI R: TTE Hsz. H: Népliget Észak, Kismartoni út (Kőbányai út felőli végéhez közel), Jelentkezés 14.30-tól, Rajt 15:00 és 18:00 között. Nd: 400 Ft (diákoknak 200Ft)

VERSENYNAPTÁR (október 29-e után)

11. 04-05. (szo-v) **ŐSZI SPARTACUS KUPA** /oR, 1. n.: WRE/ SI R: SPA Nh. 10. 20. C: www.mtfsz.hu/ entry vagy Tabáni Spartacus SKE, 1013 Budapest, Attila út 2. Nd.: 3200Ft/fő/2nap (FN-16: 2000Ft), csak 1 napra: 1700Ft, nyílt: 800Ft/nap. 10. 20 után 500, 11.02 után 1000Ft pótdíj. A gyerekverseny ingyenes. H: Vértes hegység, Csákerény térsége. „0” idők: 10.00(szo), ill. 9.00(v). K: FN: 10CD 12C 14B 16B 18BC 20A 21EBBrC 35ABr 40 45 50 55 60 F: 65 70 +Ny-K, Ny-T, Gy. Szállás (Csákváron tornateremben s.f. 700Ft/fő/éj, Székesfehérváron kollégiumban 1800 Ft/fő) kérhető. Megj.: 5-én az eredményhirdetés előtt lesz a 35 év felettiek részére az Összetett Egyéni Bajnokság díjkiosztása.
11. 08. (sze) **Park 13.** /-/ SI R: ZTC Hsz. Információ a következő TÁJOLÓ-ban.

11. 11-12. (szo-v) **TÁJFUTÓ MARATON** /oR, 1. nap: rt., 2. nap: nt. ill. ht./ SI R: VBT C: www.mtfisz.hu/entry vagy e: tajfutas@freemail.hu. Nd.: 3000Ft/fő/2nap (FN-18: 2000Ft), nyílt (helyszínen is): 1500Ft/2nap. 10. 31-e után: 4000, 2500, 1500, F10: 2000Ft. Nevezni 1 napra is lehet (ár a kiírásban). H: 1. nap: Győr belvárosa, 2. nap: Pápalátóhegy térsége a Bakonyban. „0” idők: 13.00(szo), ill. 10.00(v). K: Maraton: FN: 21A(20A), 18A, 35A, Normál: FN: 10D 12C 14BC 16BC 18BC 21BBrc 35B 40 45 50 55 60 F: 65 70 75 +Ny-K, Ny-T, Gy. Szállás (tornateremben s.f. 600Ft/fő/éj, kollégiumban 1300 Ft/fő) kérhető. Szállítás: a 2. nap igény esetén Vinye vasútállomás és a Cél között mikrobuszal (200Ft/fő/út). I: <http://www.vbtse.fw.hu/tfmaraton>, e: tajfutas@freemail.hu, tel: Hites Viktor (t: 88-421-404). Megj. A Maraton kategóriákban az ifi és felnőtt ranglisták 1-15. helyezettei nevezési díj befizetése nélkül indulhatnak, s okt. 1-e előtti nevezés esetén ingyenes szálláslehetőség! A négy címvedő ingyenesen indulhat! Az 1. napon kedvezményes termálfürdő-jegy kapható!
11. 11. (szo) **Avar Kupa** /rR/ SI R: KOS Hsz. Nd.: 500 Ft (FN12C és a népszerűsítő Ny díjmentes). T: 10 órától a VK-ban (Fülemile úti Ifjúsági Tábor, XII. Fülemile út 6-8). 0-idő: 10.30. K: FN12C, 14B, 16BC, 18B, 21BC, 40B, 55B, F45, 50, 60, 65, 70B, Ny.
11. 12. (v) **Igaz Béla ev.** /rR/ R: Baranya m., PVS Információ a következő TÁJOLÓ-ban.
11. 15. (sze) Boros Kupa, Park 14. /-/ SI R: HRF Információ a következő TÁJOLÓ-ban.
11. 22. (sze) OCAD Kupa, Park 15. /-/ SI R: KFK Információ a következő TÁJOLÓ-ban.
11. 18-19. (szo-v) Boróka Kupa /-, 1. nap: kt., 2. nap: nt./ SI R: HSE, KAL Nh. 11. 13. C: boroka@unitis.hu vagy Jankó Tamás 2040 Budaörs, Aradi u. 15, fax: 06-23-505-011. Nd.: 1000Ft/fő/nap (FN-18, N60, F65-: 750Ft), nyílt (helyszínen is): 750Ft/nap. Nh. után 200Ft/nap pótdíj, helyszínen 400Ft az üres helyekre. H: Bócsa térsége. „0” idők: 12.00(szo), ill. 10.00(v). K: FN: 10D 12CD 14 16 18 20 21ABBrC 35 40 45 50 55 60 F: 65 70 80 +Ny-K. Szállás (tornateremben s.f. 600Ft/éj) kérhető, egyéb szállás egyénileg intézendő [<http://www.iranymagyarorszag.hu/keres/kiskoros/szallasok-p1/>]. I: info@o-foryou.com, <http://www.unitis.hu/boroka-osz>

Megköszönjük a rendezőknek, hogy egész évben támogatták rovatunkat. További számainkban (lapzárta okt. 24, ill. nov. 21, tervezett megjelenési időpontok: nov. 3, ill. dec. 1) novemberi versenyekről, ill. nyílt edzésekről adunk hírt. Az MTFSZ honlapra fel nem tett kiírásokat az argaygyu@t-online.hu címre várjuk.

KEDVEZMÉNYES ELŐFIZETÉSI AKCIÓ!

Az év hátralevő részében kedvezményes áron lehet a TÁJOLÓ 2006. évi számaira előfizetni.

Az előfizetési díj: **1000 Ft**, ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent idei számokat, valamint az ezután megjelenő számokat is. Előfizetésre a Budapesti Tájfutók Szövetségének hivatalos helyiségében és a nagyobb versenyeken van lehetőség.

Megrendelhető továbbá a 2006-os számok bekötött példánya, előreláthatólag

2500 Ft -ért, amely még karácsony előtt elkészül.

?

VÍZISPORT- ÉS FÜRDŐTÉRKÉPEK

A fellendülő vízi sportok támogatására az előző számban ismertetett angyalokás turisztakép-sorozat kiegészítéseként a M. Kir. Állami Térképészet vízisport- és fürdőtérképeket is kiadott.

A sorozat a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

A folyami vízi túrázók számára készültek a „vízi sporttérképek”, a tervek szerint az összes sportolásra alkalmas vízfolyásról készítettek volna ilyen, de végül csak a Duna készült el, az viszont 1 : 25 000 méretarányban. A térkép a hasonló méretarányú topográfiai térkép változatlan kivágata, ezért csak egy címlapot mutatok be a túloldalon. Piros színű felnyomással tüntették fel a turista és vízi információkat: folyamkilométer számok, akadályok, javasolt útvonal, csónakházak stb. Mivel a vízparti területeket is szintvonalakkal, nagy méretarányban és viszonylag nagy területen ábrázolta (a Budapest-Vác térkép például 10 km széles csík!), ezt is használták fotózott tájékozdási térképek alapjául a kezdeti időkben.

Erre az időszakra esett a balatoni idegenforgalom fellendülése is, ezt az Intézet a „Magyar fürdőtérképek” sorozattal támogatta, 1929 végére már 16 különféle térkép jelent meg. A térképek (a Tihanyfél-sziget kivételével) 1 : 10 000 méretarányúak, igen részletesen ábrázolják a Balaton parti településeket, feltüntetve az összes üdülőt, szálláshelyet, vendéglőt és

minden más fontos helyet. Bár a részletgazdagság megengedte volna, hogy tájékozdási versenyekhez felhasználják ezeket a térképeket is, nem tudok róla, hogy lett volna ilyen (akkor még inkább erdőben tartották a versenyeket). Ebből a sorozatból a tavalyi rövidtávú bajnokság döntőjének terepét bemutató részletet választottam. Érdekes, hogy maga a versenyterület (a móló kivételével) milyen keveset változott az eltelt háromnegyed évszázad alatt. Persze a környező területről ez nem mondható el, az akkor szőlős-gyümölcsös területek mára sűrűn beépültek. Ekkor a tóparti terület még külön, Balatonfüredfürdő néven szerepelt,

mára összeolvadt a környező falvakkal és Balatonfüred városa az északi part keleti részének „fővárosa” lett. A térképek hátoldalán hirdetések szerepelnek, ezen például 16 db 8x5 cm-es. Nem lehetett könnyű a szervezés, mivel a helyek negyedén az Intézet saját termékeit kínálja. Ebből is bemutatok egy részletet, talán meglepő, hogy egy penzió fontosnak tartotta megemlíteni, saját tehenészetből látja el a vendégeket, de hát ez még nem a gyárban készült dobozos gyümölcsjoghurt korszaka volt...

Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténelmi Intézet és
Múzeum Térképtára
abelmap@t-online.hu

**Hátsó
borító**